

LEUCHTEROVA ZPRÁVA

KONEC MÝTU

Zpráva o údajných popravčích plynových komorách v polské Osvětimi, Birkenau a Majdanku, vypracovaná odborníkem na plynové komory.

Obsah

1. [Poznámka vydavatele](#)
2. [Předmluva](#)
3. [Úvod](#)
4. [Účel zprávy](#)
5. [Pozadí výzkumu](#)
6. [Rozsah](#)
7. [Přehled a nálezy](#)
8. [Metodika](#)
9. [Použití HCN a Cyklonu B jako plyného prostředku](#)
10. [Návrhové požadavky pro dezinfekční zařízení](#)
11. [Návrhové požadavky pro popravčí plynové komory](#)
12. [Popravčí plynové komory ve Spojených státech od roku 1920 dodnes](#)
13. [Toxické účinky HCN](#)
14. [Stručná historie údajných německých popravčích plynových komor](#)
15. [Konstrukce údajných popravčích plynových komor](#)
16. [Krematoria](#)
17. [Oficiální údaje o HCN, složkách kyanidu a krematoriích](#)
18. [Osvětim, krematorium I](#)
19. [Birkenau – krematoria II, III, IV a V](#)
20. [Majdanek](#)
21. [Statistiky](#)
22. [Závěr](#)
23. [Bibliografie](#)
24. [Dodatek 1 \(Souhrn dat potvrzených rozbořem Alpha analytických laboratoří v Ashlandu, Massachusetts\)](#)
25. [Dodatek 2 \(Rozbor vzorků cihel a malty odebraných v Osvětimi a Birkenau – celkové množství kyanidu\)](#)
26. [Dodatek 3 \(PŘEKLAD DOKUMENTU Č. NI-9912\)](#)
27. [Dodatek 4 \(Mapy Osvětimi, Birkenau a Majdanku\)](#)
28. [Dodatek 5 \(Místa odběru vzorků\)](#)
29. [Dodatek 6 \(Dopis Freda A. Leuchtera Ernstu Zündelovi ohledně „střešních otvorů“ na jeho nákresech krematorií II a III v Birkenau\)](#)
30. [Dodatek 7 \(Dopis Billa Armontrounta \(státní věznice v Missouri\) Zündelově advokátce Barbaře Kulazske doporučující Freda A. Leuchtera jako odborného svědka ohledně plynových komor\)](#)
31. [Dodatek 8 \(Dopis Freda A. Leuchtera do Alpha analytických laboratoří ohledně vzorků z Osvětimi, Birkenau a Majdanku\)](#)
32. [Dodatek 9 \(Certifikát chemické analýzy Alpha analytických laboratoří\)](#)
33. [Dodatek 10 \(Údaje soudů pro válečné zločiny předložené před mezinárodním válečným soudem v Norimberku\)](#)

Poznámka vydavatele

V historii se stalo jen několikrát, že jediný dokument měl sílu otřást takovým dějinným mýtem a legendou, jako je židovský „holocaust“, v jehož rámci se tvrdí, že Němci během druhé světové války zabili zplynováním v polských koncentračních táborech miliony Židů.

Jedním z těch vzácných a drahocenných dokumentů je Leuchterova zpráva. Byla napsaná Fredem A. Leuchterem, americkým poradcem pro návrh, konstrukci a údržbu plynových komor. Zpráva předkládá čtenářům postup a výsledky výzkumu na těch místech v Polsku, kde mělo údajně plynování probíhat. Leuchterovy závěry po prozkoumání těchto míst a po provedení analýzy vzorků k tomu oprávněnou a kompetentní laboratoří byly jednoznačné: údajné plynové komory nemohly být v minulosti ani současnosti používány jako popravčí plynové komory.

David Irving, významný britský historik, nazval Leuchterovu zprávu „rozbíjejícím“ dokumentem, který dodal váhu jeho přesvědčení, že veškerá mytologie o holocaustu dnes může být zpochybněna. Je to dokument, který „holocaustoví“ historici mohou ignorovat jen za cenu pošramocení jejich reputace objektivních vědců. Od doby zveřejnění Leuchterovy zprávy nemůže být dále podporováno tvrzení, že se Němci dopustili proti Židům genocidy používáním plynových komor jako vražedných nástrojů.

Pro vydavatele je ctí, že vám může představit Leuchterovu zprávu.

Předmluva

Fred A. Leuchter je 45 letý inženýr žijící v Bostonu ve státě Massachusetts. Specializuje se na návrhy popravčích zařízení

používaných ve věznicích v celých Spojených státech. Jedním z jeho největších projektů byl návrh plynové komory v missourské státní věznici v Jefferson City.

V lednu 1988 jsem v kanadském Torontu pomáhal při obhajobě pana Ernsta Zündela, Kanaďana pocházejícího z Německa, který byl souzen za šíření nepravdivých zpráv, čehož se měl dopustit vydáním publikace „Did Six Million really Die?“ (Zemřelo skutečně šest milionů?) – brožury, která odmítala převládající názor, že nacisti zabili během druhé světové války šest milionů Židů, a to převážně v plynových komorách za použití kyanovodíkového plynu (Cyklon B).

Ernst Zündel byl za totéž souzen už v roce 1985. Proces trval sedm týdnů a skončil odsouzením na 15 měsíců vězení nepodmíněně. V lednu 1987 ontarijský odvolací soud rozsudek kvůli vážným procesním chybám vrátil a nařídil nový proces. Tento začal 18. ledna 1988 a v době, kdy toto píšu, stále probíhá.

Moje první rozhovory s Fredem Leuchterem proběhly 3. a 4. února 1988. Zaujalo mě, jak nekomplikovaně odpovídal na mé otázky a jak dokázal vysvětlit každý problém týkající se procesu zplynování. Potvrdil mi zejména přirozená nebezpečí plynouc z popravování kyanovodíkem.

První popravy tímto plynem se začaly praktikovat v roce 1924 ve Spojených státech, ale i v současnosti stále většina tehdejších potíží s konstrukcí plynových komor přetrvává, včetně problému úniku plynu.

Poznal jsem, že Fred Leuchter má o holocaustu standardní představy. Po mém návratu z Bostonu do Toronta jsem panu Ernstu Zündelovi oznámil své poznatky z diskuze s Fredem Leuchterem a pan Zündel se poté rozhodl požádat ho o zhotovení odborné expertízy údajných plynových komor v Osvětimi, Majdanku a Birkenau.

Pan Leuchter tento úkol příští týden v Torontu přijal. Předtím si prohlédl válečné letecké fotografie táborů, plány krematorií a údajných plynových komor, dokumenty o Cyklonu B a diapozitivy pořízené na těchto místech v 70. letech švýcarským vědcem Ditliebem Feldererem.

25. února 1988 odletěl pan Leuchter do Polska. Spolu s ním letěla jeho žena Carolyn, kreslič Howard Miller, kameraman Jurgen Neumann a polský překladatel Tijadar Rudolph. Vrátili se 3. května.

Po svém návratu napsal Fred Leuchter zprávu o 192 stranách včetně dodatků. Jeho závěry byly jasné: existují jednoznačné důkazy, že v Osvětimi, Birkenau a Majdanku nikdy nebyly popravčí plynové komory a že údajné plynové komory na těchto místech nemohly být v minulosti ani současnosti používány nebo vážně zvažovány jako plynové popravčí komory.

21. a 22. dubna stanul jako svědek před soudem v Torontu. Nejprve odpovídal na otázky kladené obhájcem pana Zündela, panem Douglastem H. Christiem, pak odpovídal Keltie Zubkovi a Barbaře Kulazské. Pak pan Leuchter čelil křížovému výslechu prokurátora Johna Pearsona, který byl během procesu podporován spolupracovníkem soudce a často se radil s židovskými poradci sedícími přímo za ním. Výslech a křížový výslech probíhal za přítomnosti soudce a jedenácti členů poroty. Atmosféra v soudní síni byla extrémně napjatá. Seděl jsem vedle mnoha revizionistických expertů, včetně Dr. Williama Lindseye, který před svým odchodem do důchodu v roce 1985 dělal šéfa chemického výzkumu v Dupont Corporation. Všichni v soudní síni, bez ohledu na jejich názory na tato témata před procesem, si byli vědomi nynějšího historického okamžiku. Mýtus o plynových komorách končil.

Den předtím ředitel státní věznice v Missouri, Bill Armontrout, podal svědectví o postupech při používání plynových komor a jejich účincích. Pozorní posluchači pochopili, že pokud bylo takto obtížné popravit jednu osobu, tak údajné popravy stovek tisíc lidí v Německu za použití Cyklonu B by znamenaly stejný problém, jako změnit čtverec na kruh.

Fred Leuchter předvolal jako svědka Dr. Jamese Rotha Ph.D., ředitele Alpha Analytical Laboratories v Ashlandu, Massachusetts. Dr. Roth představil výsledky rozboru vzorků odebraných ze zdí, podlah, stropů a dalších částí údajných plynových komor v Osvětimi a Birkenau. Tyto odhalily buď nulové nebo extrémně nízké hodnoty kyanidu. Jedinou výjimkou byl rozbor vzorku číslo 32, který byl odebrán z dezinfekční místnosti číslo 1 v Birkenau. Tyto výsledky byly graficky znázorněny v dodatku I zprávy a ukázány porotě na promítačce. Rozdíly v množství kyanidu v dezinfekční místnosti na jedné straně a v údajných plynových komorách na straně druhé byly nápadné a nepřehlédnutelné. Extrémně nízké hodnoty kyanidu nalezené v některých krematoriích byly pravděpodobně, podle mého názoru, pozůstatky dezinfekce těchto prostor v průběhu války.

Myslím, že jsem byl první, kdo poukázal na to, že všechny studie údajných německých popravčích plynových komor používajících Cyklon B by měly začít studií amerických popravčích plynových komor. V roce 1977 jsem tedy s pomocí mého přítele Eugena C. Bruggera, právníka z New Yorku, zaměřil své pátrání tímto směrem. Během tohoto výzkumu jsem získal informace ze šesti amerických věznic: San Quentin v Kalifornii; Jefferson City v Missouri; Santa Fe v Novém Mexiku; Raleigh v Severní Karolíně; Baltimore v Marylandu a Florence v Arizoně. Tou dobou jsem usoudil, že pouze odborník na technologii amerických plynových komor může s konečnou platností určit, jestli údajné německé plynové komory byly schopny fungovat způsobem, jaký je popisován v literatuře o holocaustu.

Během několika příštích let se mé články o německých plynových komorách vždy odvolávaly na americké plynové komory. Byly to články „Osvětimská fáma, nebo problém plynových komor“ (The Rumour of Auschwitz or the Gas Chamber Problem) publikovaný 29. prosince 1978 ve francouzském deníku Le Monde a dlouhý rozhovor publikovaný v srpnu 1979 v italském časopise Storia Illustrata. V září 1979 jsem navštívil plynovou komoru v Baltimore (Maryland) a získal jsem tam osm fotografií komory a další dokumentaci. Potom jsem během setkání v New Yorku pod vedením Fritze Berga představil podklady o plynových komorách podepřené archivem baltimorské věznice a probíral jsem jejich důsledky. V roce 1980 jsem v prvním čísle nově vydaného Journal of Historical Review publikoval článek nazvaný „Mechanismus zplynování“ (The Mechanics of Gassing), ve kterém jsem popsal některé detaily ohledně používání plynových komor ve Spojených státech. V témže roce jsem publikoval ve „Vérité Historique ou Vérité Politique?“ osm fotografií z baltimorské plynové komory. Moje video nazvané „Problém plynových komor“ (The Gas Chamber Problem), natočené v roce 1982, začalo

s analýzou amerických plynových komor. V roce 1983 jsem pro Institute for Historical Review v Los Angeles připravil knihu o sporných bodech holocaustu, která protentokrát zahrnovala seznam otázek položených dozorcům ve věznicích a jejich odpovědi. Kniha však nikdy nevyšla: 4. července 1984, na Den nezávislosti, byly archivy Institutu zničeny žháří. Tento oheň dočasně omezil finanční životaschopnost Institutu a od množství projektů, včetně mé knihy, bylo upuštěno.

Holocaust se dlouho zdál být jednoznačnou záležitostí. Ale tehle obr, jak ho označil Dr. Arthur Butz v „The Hoax of the Twentieth Century“ (Podvod dvacátého století), je obrem stojícím na hliněných nohou. K nalezení důkazů stačí jednou zajít do osvětimského koncentračního tábora v Polsku. Slovy Dr. Wilhelma Stäglich, „tvrzení o vyhlazování stojí a padá s tvrzením, že Osvětim byla továrnou na smrt.“ A pro mě je celá osvětimská záhada soustředěná na 65 čtverečních metrech údajné plynové komory v Osvětimi a na 210 čtverečních metrech údajné plynové komory v Birkenau. Těchto 275 čtverečních metrů mělo být prozkoumáno hned po válce, ale to se nikdy nestalo. Polský vyšetřovací úředník, Jan Sehn, nařídil prozkoumání Osvětimi, ale ne prozkoumání jejich údajných plynových komor.

Výzkum revizionistů prokázal, že místa, na kterých měly být popravy plynem prováděny, nemohla být k těmto účelům používána. Dittlieb Felderer publikoval fotografie odhalující nedostatečnou konstrukci větracích otvorů a dveří do plynových komor. Zároveň prokázal, že na zdech nejsou žádné stopy po pruské modři. Já sám jsem si v roce 1975 prohlédl v archivech Osvětimského státního muzea (archivy, které jsou velmi dobře hlídány komunistickými úřady) plány těchto údajných plynových komor a byl jsem první, kdo je publikoval v různých knihách a člancích. Tyto plány byly také zveřejněny v prvním vydání Institutu for Historical Review v Los Angeles v roce 1979 za přítomnosti pana Zündela. Ve skutečnosti byly tyto údajné plynové komory márnice, neboli jak se dá z plánů poznat „Leichenhalle“ pro krematorium I (ta byla později změněna na protiletectký kryt) a „Leichenkeller“ pro krematorium II. Nicméně k vědeckému ověření faktů, které jsme vytušili a k potvrzení revizionistických výzkumných prací je nutný pohled odborníka na americké plynové komory. Zoufale jsem se snažil takové specialisty najít, ale upřímně řečeno, měl jsem jen malou šanci najít člověka, který by nebyl pouze specialistou na plynové komory, ale který by byl i dost odvážný na to, aby takový výzkum provedl v komunistické zemi a publikoval ho, pokud mu vůbec někdy bude dovoleno revizionistické závěry publikovat. Naštěstí jsem se mylil.

Fred Leuchter takovým specialistou byl. Odletěl do Polska, udělal odbornou analýzu, napsal svou zprávu a svědčil před kanadským soudem ve prospěch pana Zündela. Tím tiše vstoupil do historie.

Fred Leuchter je skromný, ale rozhodný muž, který se vyjadřuje věcně. Byl by vynikajícím profesorem, protože má skutečný dar jednoduše lidem vysvětlit složité a spletené problémy. Když jsem se ho zeptal, jestli se neobává nějakých nebezpečí z toho plynoucích, tak mi odpověděl: „Fakta jsou fakta.“ Známy britský historik David Irving v dubnu 1988 během jeho svědectví v Torontu řekl, že to je „rozbíjející“ dokument, který by se měl stát základem pro všechny, kteří do budoucna chtějí psát o druhé světové válce.

Bez Ernesta Zündela by nebylo skoro nic z toho, co teď víme, myslitelné. On svému hledání historické pravdy obětoval všechno a dnes žije v těžkých životních podmínkách pod útlakem vlivných a silných nepřátel. Tlak na jeho osobu je permanentní a projevuje se v nejneočekávanějších a nejdopornějších formách. Jenže on je silná osobnost s velkým charismatem. Ví, jak analyzovat danou situaci, jak zhodnotit poměr sil a jak obrátit nepřízeň osudu ve svou výhodu. Po celém světě zmobilizoval a přitáhl kompetentní osoby. Je hlubokomyslný, génius kombinující obyčejný lidský rozum s pochopením pro lidi a různé situace.

Ernst Zündel může jít jednou opět do vězení pro svoje názory, nebo mu může být vyhrožováno deportací. To všechno se může stát. Všechno je možné, když žijeme v době intelektuální krize a zbožštění historických dogmat takových rozměrů. Revizionismus je velké intelektuální dobrodružství konce tohoto století. Ať se stane cokoliv, Ernst Zündel je vždy vítěz. Je to pacifista, který dosáhl těchto vítězství silou rozumu a přesvědčení.

Robert Faurisson

23. duben 1988, Toronto

P.S. Ernst Zündel byl 11. května 1988 porotou uznán vinným z vědomého šíření lživých zpráv o holocaustu. Byl odsouzen k devíti měsícům vězení a propuštěn na kauci po podepsání umlčujícího slibu, že nebude psát ani mluvit o „holocaustu“ až do konce odvolacího řízení. Skončil tedy jako Galileo.

P.P.S.2 27. srpna 1992 nejvyšší kanadský soud zrušil rozsudek nad Ernstem Zündelem a prohlásil zákon, na základě kterého byl devět let vláčen všemi kanadskými soudy, za protiústavní. Kanada se i přesto odmítla Ernstu Zündelovi omluvit za útrapy a zamítla jeho oprávněnou žádost o kompenzaci soudních a jiných výloh.

Úvod

V únoru tohoto roku (1988) mě kontaktoval Dr. Robert Faurisson jménem pana Ernsta Zündela a požádal mě o zvážení možnosti oficiálního prozkoumání a zhodnocení krematorií a údajných popravčích plynových komor používaných nacisty v Polsku a zaujmutí inženýrského stanoviska k jejich použitelnosti a účinnosti.

Po setkání s panem Zündelem, jeho advokátem Douglasem H. Christiem a dalšími lidmi, kteří se projektu účastnili, jsem svoje nálezy poskytnul jako důkazní materiál v případě stát versus Ernst Zündel před soudním dvorem v Torontu.

Můj výzkum zahrnoval Osvětim, Birkenau a Majdanek (Lublin) a všechna jejich krematoria a údajné plynové komory. Tento úkol jsem přijal a 25. února 1988, kdy jsem vedl výpravu do Polska. V této skupině jsem byl já, má žena Carolyn, kreslíč Howard Miller, kameraman Jurgen Neumann a polský překladatel Tijadar Rudolph. Vrátili jsme se 3. března 1988 po prozkoumání všech nezbytných zařízení v Osvětimi, Birkenau a Majdanku. Mé nálezy a tato zpráva jsou výsledkem těchto zkoumání provedených v Polsku.

Účel zprávy

Účelem tohoto výzkumu a této zprávy bylo především zjistit, jestli údajné plynové komory a vybavení krematorií na třech místech v Polsku, konkrétně v Osvětimi, Birkenau a Majdanku, mohly být používány způsobem, jaký se jim připisuje v literatuře o holocaustu.

Zpráva zahrnuje výzkum a prohlídku jejich vybavení, design těchto vybavení a popis postupů při manipulaci s těmito vybaveními s přihlédnutím k udávaným množstvím potřebného plynu, časů započítaných do těchto procesů (čas na popravu a vyvětrání), skutečnou velikost komor v porovnání s údaji spojenců a postupy a časy zahrnuté do obsluhy kremačních jednotek s cílem určit věrohodnost a spolehlivost neověřených zpráv o jejich činnosti.

Účelem této zprávy nebylo určovat počty osob, které zemřely nebo byly zavražděny jinými způsoby než zplynováním, nebo jestli holocaust skutečně proběhnul. Dále není autorovým cílem znovu definovat pojem holocaust v historických souvislostech, ale jednoduše zprostředkovat vědecké důkazy a informace získané na těchto místech a předložit názor založený na dostupných vědeckých, inženýrských a kvantitativních datech, vedoucích k určení skutečného účelu a použití údajných plynových komor, krematorií a jejich vybavení na zkoumaných místech.

Pozadí výzkumu

Hlavní výzkumník a autor této zprávy je odborník na návrh a výstavbu popravčích zařízení. Pracoval zvláště na návrhu zařízení, která jsou ve Spojených státech používána k popravování vězňů kyanovodíkem.

Autor prozkoumal zařízení v Osvětimi, Birkenau a Majdanku, provedl měření, odebral vzorky, prostudoval si literaturu o proceduře a postupu v odšívovacích komorách DEGESCH, literaturu o Cyklonu B a o postupech poprav. Mnoho zdrojů tvořila literatura zakoupená a prohlédnutá přímo v Polsku, včetně kopií originálních kreseb krematorií I, II, III, IV a V.

Rozsah

Tato zpráva zahrnuje fyzickou prohlídku a kvantitativní údaje získané v Osvětimi, Birkenau a Majdanku, literaturu získanou ve třech muzeích, modrotiskové kopie plánů krematorií I, II, III, IV a V získané v muzeích, materiál o dezinfekčních komorách DEGESCH a jejich vybavení (včetně postupů a vybavení při dezinfekci Cyklonem B), popis provozních postupů a vzorky odebrané při zkoumání krematorií.

Dále byla při tvorbě této zprávy použita data týkající se návrhu amerických plynových komor a provozních postupů, pocházející z autorových osobních znalostí a práce v této oblasti. Stejně tak byl do zprávy zahrnut i výzkum amerických krematorií. Za použití všech výše uvedených údajů vymezil autor rozsah zprávy na určení:

- a) schopnosti údajných plynových komor provést masové vraždění lidí použitím plynu Cyklon B v Osvětimi (Auschwitz I) a Birkenau a oxidu uhelnatého nebo plynu Cyklon B v Majdanku;
- b) schopnosti zkoumaných krematorií provést udávaný počet kremací lidí v udávané časové periodě.

Přehled a nálezy

Po prostudování dostupné literatury, prohlídce a zhodnocení existujících zařízení v Osvětimi, Birkenau a Majdanku, na základě odborných znalostí kritérií pro konstrukci plynových komor a jejich působení a po prozkoumání krematorií a prohlídce moderních krematorií autor nenalezl žádné evidentní důkazy, že nějaké zde přítomné zařízení, údajně běžně používané k popravám v plynových komorách, by mohlo být někdy takto použito, a dále zjistil, že návrh a konstrukce těchto zařízení neumožňuje jejich používání jako popravčí plynové komory.

Navíc v celkovém hodnocení krematorií autor předložil nezvratné důkazy o zásadních nesrovnalostech údajného počtu spálených mrtvol ve všeobecně udávaném časovém rámci. Proto je nejlepším autorovým inženýrským názorem, že žádná zdejší zařízení nikdy nebyla používána k popravám lidí a že krematoria nikdy nemohla vykonat tak obrovské množství práce, jaké se jim připisuje.

Metodika

Postupy zahrnuté ve studii a oficiální analýzy, které byly podkladem pro zprávu, jsou následující:

- 1) Všeobecné studium dostupných materiálů.
- 2) Inspekce přímo na místě, prohlídka zařízení se zápisem technických údajů (měření a údaje o konstrukci) a odebrání vzorků (cihly a malta), které byly dopraveny do Spojených států na chemické analýzy.
- 3) Byla brána v potaz zaznamenaná vizuální a logistická data (na místě).
- 4) Sestavení získaných dat.
- 5) Analýzy získaných informací a porovnání těchto informací s požadavky na design, zařízení a postupy současných plynových komor a krematorií.
- 6) Provedení chemických analýz materiálů získaných na místě.
- 7) Závěr na základě získaných důkazů.

Použití HCN a Cyklonu B jako plynného prostředku

Kyanovodík (HCN nebo kyselina kyanovodíková) byl používán už před 1. světovou válkou. Během druhé světové války ho

používaly i Spojené státy a jejich spojenci, stejně jako používaly páru, horký vzduch a DDT.

HCN se vyrábí chemickou reakcí kyanidu sodného s ředěnou kyselinou sírovou. Následkem chemické reakce vzniká kyselina kyanovodíková. Tato reakce je běžně usměrňována v keramické nádobě.

Tato dezinfekční metoda se používala pro likvidaci škůdců a hmyzu na lodích, v budovách a ve speciálně konstruovaných komorách. Při manipulaci s Cyklonem B se musí dodržovat přísná bezpečnostní opatření. Kyanovodík je jednou z nejsilnějších a nejnebezpečnějších insekticidních chemikálií. Budovy speciálně konstruované nebo modifikované k tomuto účelu byly používány všemi zdravotnickými a vojenskými organizacemi na světě. HCN se všude používala jako prostředek pro kontrolu nemocnosti, zvláště proti dýmčejovému moru a tyfu, který přenáší krysy, blechy a vši.

Během první světové války byly používány speciální dezinfekční komory v Evropě a ve Spojených státech. Některé z těchto komor byly používány i německou armádou před a během druhé světové války, ale ještě mnohem dříve Imigračním úřadem Spojených států na Ellis Island v přístavu v New Yorku. Mnoho z těchto dezinfekčních komor bylo vyrobeno německými firmami ve Frankfurtu.

Cyklon B byl speciální obchodní přípravek obsahující kyselinu kyanovodíkovou. Jméno „Cyklon B“ bylo samo o sobě obchodním názvem. HCN byla po vyrobení v továrně přepravována v porézním nosiči buď z dřevěné buničiny, nebo z křemeliny. Kyanovodík byl obsažen v kotoučových, kuličkových nebo nepravidelných nosných látkách. Tento přípravek byl vzduchotěsně uzavřen a šel otevřít jen speciálním otvírákem. Výsledkem byla větší bezpečnost a snadnější manipulace.

Kotoučové, kuličkové nebo nepravidelné nosné látky obsahující kyanovodík měly být rozmísťovány po dezinfikované místnosti nebo komoře, ve které vzduch cirkuluje a je ohříván alespoň na 78,3 °F (25,7 °C). Pokud se dezinfikují budovy, lodě nebo jiné konstrukce, musí být prostor vyhříván alespoň na 78,3 °F, což je bod varu HCN. Nedostatečná teplota vede k mnohem delší době potřebné k dokončení dezinfekce. Dezinfekce trvá minimálně 24-48 hodin.

Po dezinfekci musí proběhnout odvětrání, jehož délka závisí na lokalitě (a objemu dezinfikované konstrukce) a na tom, jestli budova má okna nebo odsávání, ale musí trvat minimálně 10 hodin. Před dalším používáním musí být dezinfikovaný prostor chemicky testován na přítomnost plynu. Někdy se používají plynové masky, ale ty nezaručují stoprocentní bezpečnost a neměly by se používat déle než 10 minut. Lepší jsou dýchací přístroje. Aby se zabránilo kontaktu s kůží, používají se protichemické obleky. Čím je teplota a sucho větší, tím je celý proces rychlejší a bezpečnější.

Upřesnění pro plyn jsou v tabulce 1

Tabulka 1: Vlastnosti HCN

Název:	HCN, kyselina kyanovodíková
Bod varu:	25.7 °C/78.3 °F při 760 mm Hg
Měrná tíha:	0,69 při 18 °C/64 °F
Hustota plynu:	0,947 (vzduch = 1)
Bod tání:	-13.2 °C/8.2 °F
Tlak páry:	750 mm Hg při 25 °C/77 °F, 1200 mm Hg při 38 °C/100 °F
Rozpustnost ve vodě:	100%
Vzhled:	průzračný
Barva:	lehce namodralá
Zápach:	Hořké mandle, velmi jemný, nedráždivý (čichová detekce není bezpečná metoda zjišťování přítomnosti plynu).
Nebezpečí:	
1.	Nestabilní při styku s alkalickými materiály, vodou a teplem.
2.	Exploduje při smíšení s 20% kyselinou sírovou
3.	Při styku s alkalickými materiály, teplem nebo vodou dochází k polymeraci (rozkladu). Již nastartovaná reakce je autokatalytická a nekontrolovatelná. Hrozí exploze.
4.	Bod vzplanutí: -18 °C/0 °F
5.	Teplota samovznícení: 538 °C/1000 °F

Limity výbušnosti ve vzduchu

Objem	%
spodní hranice	6
horní hranice	41

6.

Zdroj: Hydrogen Cyanide, Dupont Publication, 7-83

Návrhové požadavky pro dezinfekční zařízení

Dezinfekční zařízení, ať už je to budova nebo komora, musí splňovat základní požadavky. Musí být dobře utěsněné, vytápěné, vzduch musí cirkulovat, plyn musí mít možnost rovnoměrně se rozšířit a být odčerpán.

Dezinfekční zařízení je dnes obvykle svařované. Musí být testováno na tlak a plášť nádoby je buď natřen netečným nátěrem, nebo je z nerezové oceli, či plastu (PVC). Dveře musí těsnit a jsou z materiálu odolného vůči HCN (obložené azbestem, neoprenem, nebo teflonem). Pokud je budova z cihel nebo z kamene, natírají se obě strany (vnější i vnitřní) netečnou barvou či smolou, dehtem, anebo asfaltem. Dveře a okna se utěsňují nebo zapečetí pryží, či kanafasem a proti průsaku se utěsní neoprenovým těsněním, nebo dehtem. Místnost musí být naprosto suchá. Nátěr a ucpání má dva významy: brání mechanickému úniku plynu a brání porézním stěnám, aby pohlcovaly Cyklon B.

Komora nebo konstrukce musí mít plynový generátor nebo systém pro rozvod plynu Cyklon B, který smísí plyn s teplým vzduchem (pokud generátor těsní, může k jeho vyhřívání sloužit voda). Směs potřebná pro dezinfekci je 3200 dílků na milion (ppm), neboli 0,32% absolutního objemu HCN. V komoře nesmí být žádné překážky, které by zabraňovaly silnému a nepřetržitému proudění vzduchu.

V komoře nebo zařízení musí existovat možnost vyměnit jedovatou směs plynu a vzduchu za čerstvý vzduch. Obvykle se to dělá odčerpáním nebo odvětráním. Větrací ventily nebo otvory musí být dostatečně velké na to, aby umožňovaly výměnu vzduchu během hodiny. Běžně postačuje odsávání jedné krychlové stopy za minutu k úplné výměně vzduchu během půl hodiny. Tento proces by se měl opakovat nejméně dvakrát během hodiny nebo dvou. U větších objektů je to méně praktické (kvůli nutnosti používání velkého počtu odsávacích zařízení nebo větracích otvorů) a odvětrání tak může trvat i několik hodin nebo déle.

Odsávaný plyn musí být vypouštěn dostatečně vysoko nad objekt, kde se rozptýlí ve vzduchu. Běžně postačuje výška 40 stop nad objektem, ale pokud je tento chráněn před větrem, může to být i víc. Pokud probíhá spalování, výpusť může být vysoká jen několik stop. Výměna vzduchu je náročná, protože musí být provedena ve velmi krátkém čase.

Teplota zdí a vzduchu uvnitř objektu, včetně přiváděného vzduchu, musí být udržována nejméně 10 stupňů nad bodem varu kyseliny kyanovodíkové (78,3 °F), aby se zabránilo kondenzaci HCN na stěnách, dveřích a stropu objektu, stejně jako v odčerpávacím systému. Když teplota klesne pod 79 °F a kondenzace proběhne, musí být objekt dekontaminován. Pro dekontaminaci je nejvhodnější chlor a amoniak. Dekontaminace se provádí ručním nebo automatickým postřikem zdí. Při manuálním provedení musí být oblečen ochranný oblek (nejčastěji neoprenový) a musí se používat dýchací přístroje, protože plynové masky nezaručují dostatečnou ochranu a naprostou bezpečnost. Po dobu, kdy chlor neutralizuje tekutou HCN, nesmí nikdo do budovy vstupovat. Před dalším používáním musí být vnitřek budovy umyt vodou a důkladně vytřen a vysušen.

Na závěr se ověřuje kvalita vzduchu uvnitř budovy a tento test musí prokázat, že HCN byla beze zbytku odstraněna. Tento test se provádí buď detektorem plynu nebo měď-acetát/benzenovým testem. Elektrický detektor zjistí přítomnost plynu zhruba do množství 10 ppm. Jinak je benzenový roztok smíchán s měď-acetátovým roztokem, kterým se zvlhčí kousek testovacího papírku. Při přítomnosti HCN tento papírek zmodrá.

Návrhové požadavky pro popravčí plynové komory

Pro popravčí zařízení platí mnoho požadavků, stejně jako pro dezinfekční zařízení. Popravčí zařízení je však obvykle menší a méně výkonné. Cyklon B se všeobecně pro používání v popravčích plynových komorách nedoporučuje, protože odběr plynu z inertního nosiče je zdoluhavý a nesnadný. Dodnes existuje jako jediná výkonná metoda výroby plynu na místě chemická reakce kyanidu sodného a 18% kyseliny sírové. Nedávno byl dokončen plynový generátor, který bude použit na popravu dvou mužů v missourské státní věznici v Jefferson City. Autor této zprávy je designový poradce pro tuto popravčí plynovou komoru.

Tento generátor používá elektricky ohřátý vodní plášť, který přehřívá HCN ve válcové nádobě. Následně se HCN odpařuje a přes ventily je vpouštěna do komory. Po exekuci se systém čistí dusíkem. Celkem poprava trvá méně než pět minut. Komora je v průběhu 15 minut každé 2 minuty pročištěna, takže se provede nějakých 7 kompletních výměn vzduchu.

Komora má mít povrch z nerezové oceli nebo PVC. Průzory ve dveřích a okna by měly být ze standardní námořní vodotěsné konstrukce. Dveře jsou neprodyšně utěsněny tlakovou pečetí. Veškerá elektrická zařízení jsou chráněná vůči explozi. V komoře je ventil rozvádějící plyn, plynový generátor s lahví tekuté HCN, elektronické zařízení monitorující činnost srdce, dvě křesla pro odsouzence a plynový detektor, který zjišťuje hodnoty plynu až do 10 ppm.

Protože se v komoře používá tak smrtící plyn, je používán podtlak pro případ, že by se objevila netěsnost. Tlak v komoře je kontrolován vakuovým systémem, který by měl v komoře udržet částečné vakuum 10 liber na palec (psi) (operačně: 8

psi + 2 psi HCN). Celý systém je elektronicky kontrolován a výkon zajišťuje 17,7 cfm vakuová pumpa. Pokud tlak v komoře přesáhne 12 psi (3 psi přes pracovní tlak), je okamžitě automaticky spuštěn nouzový systém.

Odvětrání systému je provedeno během 2 minut. Vzduch vhání větrák 2000+ cfm na sací straně komory a ten je pak odčerpán horní částí komory. Sací a výfukové ventily jsou vnitřně spojené, aby se zabránilo vakuovému poklesu a elektronicky se otvírají napřed vypouštěcí ventily, pak sací. Tato posloupnost je vždy zachována. Plyn je odsáván 40 stop vysokou a 13 palců širokou trubkou z PVC. Pak se rozptýlí ve větru a zneškodní. Odsávaný vzduch je přehříván; to by mělo zaručit, že žádná HCN nezkondenzuje a neunikne tak odstranění.

Kvůli bezpečnosti se používají plynové detektory. Dveře jsou elektronicky chráněny proti otevření, dokud komora není bezpečná. V místech mimo komoru, kde jsou svědci a personál, jsou alarmy, které se při jakémkoliv úniku plynu při případném selhání popravky nebo odvětrání spustí. Ochranný systém zahrnuje výstražné zvony, houkačky, světla a podobně.

Navíc je v okolí plynové komory dostupná nouzová dýchací technika (vzduchové tanky), jako první pomoc při zásahu HCN je k dispozici lékařská vybavení a resuscitátor. V přilehlých prostorách je lékařský personál.

S používáním plynových komor je spojeno mnoho komplikovaných problémů. Chyba v tomto prostoru by mohla způsobit, a pravděpodobně by způsobila smrt nebo zranění svědků a personálu.

Popravčí plynové komory ve Spojených státech od roku 1920 dodnes

První popravčí plynová komora byla v roce 1920 postavena v Arizoně. Skládala se ze vzduchotěsné komory s těsnícími dveřmi a okny, plynového generátoru, neexplozivního elektronického systému, vzduchových odsávacích a nasávacích zařízení, zásoby amoniaku přidávaného do nasávaného vzduchu a mechanických zařízení pro aktivaci plynového generátoru a odčerpávání vzduchu. Přívod vzduchu se ovládal mechanickými klapkami. Dodnes se změnil jen hardware komory.

Generátor se skládal z nádoby naplněné zředěným roztokem (18%) kyseliny sírové s mechanickou vysouvací pákou. Zhruba 13-25 gramů kuliček kyanidu sodného stačilo k zajištění koncentrace 3200 ppm v 600 kubických stopách komory. Po popravě následovalo vyčištění komory amoniakem.

V příštích letech převzaly i další státy popravky plynem jako novou technologii poprav. Většinu komor postavila, navrhla a udržovala firma Eaton Metal Products. Většina komor měla dvě křesla a jistil je vakuový systém, který dovozoval propustnost plynu jen v určených místech. Systém využíval plynový generátor, protože to byl až do 60. let nejefektivnější a nejjednodušší postup. Žádný systém plynových komor nebyl konstruován ani používán k plynování Cyklonem B. Důvod je jednoduchý – Cyklon B potřebuje příliš dlouhou dobu na odpaření (čili vyvaření) HCN z inertního nosiče a vyžaduje vyhřívání vzduchu a tepelně kontrolní systém. Navíc je to nestabilní plyn, u kterého vždy hrozí nebezpečí výbuchu.

Celková směs plynu je obvykle nižší než hranice výbušnosti plynu ve vzduchu 0,32% (směs by neměla běžně překročit 3200 ppm), ale koncentrace plynu v generátoru (nebo pokud jde o Cyklon B, v inertní nádobě) je mnohem vyšší – může dosahovat 90 až 99% celkového objemu. To je téměř čistá HCN. Teplota okolního vzduchu musí být v případě Cyklonu B důkladně kontrolována (vypařování Cyklonu B je proces striktně závisející na fyzikálních podmínkách). Před samotnou reakcí může být teplota nižší a nekontrolována. Elektrické kontakty a vypínače musí být umístěny mimo komoru. Odpovídající technologie je dostupná až od konce 60. let, kdy byl v Missouri zaveden dosud nejpokročilejší systém. Ten používal plynový odpařovač a rozvodný systém pro kapalnou HCN, které eliminovalo nebezpečí pro obsluhu manipulující se zbytkem kyseliny po popravě.

Ačkoliv se Cyklon B může na první pohled zdát jako velmi účinný a vhodný plyn pro popravky, ve skutečnosti by jeho používání znamenalo řadu problémů. Cyklon B by prodlužoval čas popravky, čímž by se prodlužovala i doba nutná k manipulaci s tímto plynem, a také má velké nároky na udržování tepla, je nestabilní a výbušný. Jako alternativní řešení by se snad mohlo zdát externí ohřívání plynu a oběh směsi vzduchu s plynem přes ventily mimo komoru, ale to by jen zvyšovalo jeho celkovou nestabilitu a nebezpečí pro obsluhu. Stlačování plynu do komory zvenčí by bylo extrémně nebezpečné a je to nemyslitelné. Všechna zařízení používající plyn jsou konstruována tak, aby bylo možné dobré odvětrání prostoru a používat je smí jen vyškolené osoby.

Ve Spojených státech používají k popravování plynem Arizona, Colorado, Kalifornie, Maryland, Mississippi, Missouri, Nevada, Nové Mexiko a Severní Karolína. Jelikož jsou s plynováním spojena neodmyslitelná rizika a udržování potřebných zařízení je velmi nákladné, některé státy (Nevada, Severní Karolína a Nové Mexiko) legislativně umožnily používání smrtící injekce, takže si je možné vybrat z obou možností. Autor této zprávy byl poradcem ve státech Kalifornie, Missouri a Severní Karolína.

Protože cena výroby plynu a udržování zařízení je vysoká, plyn byl a stále je nejdražší způsob popravky.

Toxické účinky HCN

Lékařské testy prokázaly, že už koncentrace kolem 300 ppm ve vzduchu má rychle smrtící účinky. Při popravách se používají koncentrace plynu kolem 3200 ppm a to vede skoro k okamžité smrti. Představuje to zhruba váhu/objem 120 až 150g/2 kubické stopy plynu v závislosti na teplotě a tlaku. Koncentrace kolem 100 ppm způsobuje smrt zhruba během půl hodiny. Toxické efekty se projevují podrážděním kůže a vyrážkou, podrážděním očí, rozmazaným viděním a následným nevratným poškozením zraku, neurčitým pocitem nevolnosti, bolestí hlavy, závratí, zvracením a slabostí, zrychleným dechem, snížením krevního tlaku, bezvědomím, křečemi, dále je možné pozorovat symptomy dušení a ztráty kontroly volných pohybů. Po narušení látkové výměny následuje koma a smrt. Vdechnutí kyseliny kyanovodíkové však nemusí mít nutně fatální důsledky.

Pokud koncentrace přesahují 50 ppm, tak už musí mít člověk, který je s plynem v kontaktu, ochranný oděv chránící celé tělo a dýchat vzduch z lahve. Plynové masky jsou poměrně neefektivní a neměly by se nikdy používat. První pomoc a lékař musí být dostupní na všech místech, kde lidé můžou přijít do styku s plynem.

Stručná historie údajných německých popravčích plynových komor

Materiály dostupné autorovi této zprávy udávají, že Němci údajně někdy v roce 1941 zkonstruovali sérii (tří nebo více popravčích) plynových komor a používali je na popravování vězňů až do pozdních měsíců roku 1944.

K plynování měly sloužit sklepení Osvětimi I (Auschwitz I), zemědělské usedlosti v Birkenau (Auschwitz II), známé jako Červený a Bílý dům nebo bunkr I a II, krematorium I v Osvětimi, krematoria II, III, IV a V v Birkenau a zkušební komora v Majdanku. V těchto zařízeních byla údajně používána kyanovodíková kyselina ve formě plynu Cyklon B. V Majdanku se také údajně používal oxid uhelnatý (CO).

Jak udává oficiální literatura, kterou jsem získal v Osvětimském a Majdanském státním muzeu, tato popravčí zařízení byla nalezena v koncentračních táborech, které stály ve vysoce průmyslových oblastech a jejichž obyvatelé ve zdejších továrnách vykonávali nucené práce. Tato zařízení také obsahovala krematoria likvidující těla údajně zavražděných.

Dále měla údajně existovat popravčí zařízení používající CO. Tato zařízení měla být v Belzec, Sobiboru, Treblince a Chelmnu (plynové nákladáky) a údajně byla zničena v průběhu druhé světové války nebo po ní, takže nemohla být prozkoumána a nejsou předmětem této zprávy.

Oxid uhelnatý bude stručně probrán v této části. CO je pro popravování relativně slabý plyn. Smrt by nastala víc než po půl hodině, a pokud by bylo proudění plynu slabé nebo žádné, trvalo by to ještě déle. Při použití CO v množství 4000 ppm by bylo nutné komoru oxidem uhelnatým natlakovat zhruba na 2,5 atmosféry. Mimoto měl být používán i CO₂ (oxid uhličitý). Ten je dokonce ještě méně efektivní než CO. Tyto plyny údajně produkovaly dieselové motory. Dieselové motory produkují exhalace, které obsahují velmi málo oxidu uhelnatého, takže komory by musely být natlakovány směsí plynu a vzduchu natolik, aby plynu bylo dostatečné množství k zabíjení. Oxid uhelnatý v množství 3000 ppm neboli 0,30% působící jednu hodinu pouze způsobuje nevolnost a bolest hlavy, po delší době možná způsobuje poškození zdraví.

Koncentrace zhruba 4000 ppm a více by měla fatální následky po více než hodinovém působení. Autor této zprávy je přesvědčen, že komora zaplněná lidmi zabírajícími přibližně 9 čtverečních stop nebo méně (minimální plocha nutná k zajištění cirkulace plynu mezi osobami) by těmto lidem způsobila smrt následkem vydýchání vzduchu ještě předtím, než by se vůbec účinek plynu mohl projevit. Pro popravu v takových prostorově omezených a uzavřených místech by bylo nutné přivádět CO nebo CO₂ z externího zdroje.

Údajná popravčí zařízení v Osvětimi (krematorium I) a Majdanku stále existují, prý v nezměněné podobě. V Birkenau se krematoria II, III, IV a V zřítily nebo byla stržena až na základy, bunkr I (Červený dům) ani jeho pozůstatky nebyly nikdy nalezeny a bunkr II (Bílý dům) je v současnosti znovu vybudován a používán jako soukromý objekt. V Majdanku bylo první krematorium odstraněno a krematorium s údajnými plynovými komorami bylo přestavěno, až na originální pece.

Krematoria v Osvětimi I, krematoria II, III, IV a V v Birkenau a krematorium v Majdanku prý byla kombinací krematoria a plynové komory. Bílý a Červený dům v Birkenau měly být jen samotné plynové komory. V majdanské experimentální plynové komoře bylo oddělené krematorium, které tu ale už dnes není.

Konstrukce údajných popravčích plynových komor

Po prostudování dostupných historických dokumentů a samotných zařízení je zřejmé, že jich většina prošla přestavbou, která změnila jejich původní vzhled. To je jednoznačně nejprokazatelnější na takzvaných experimentálních komorách v Majdanku, které byly údajně zvlášť postaveny jako plynovací zařízení.

Bunkry I a II jsou v literatuře Osvětimského státního muzea popsány jako přestavěné zemědělské statky s několika zazděnými okny a přestavěnými zdmi. Neexistují v originálním provedení a nebyly proto zkoumány. Krematoria I, II, III, IV a V byla historicky zdokumentována a prohlídka prokázala stavební změny, jako například spojování místností. Přímá prohlídka těchto budov prokázala, že pokud by měly být používány jako popravčí plynové komory, jejich design byl naprosto nevyhovující a nebezpečný. Nejsou zde žádné vzduchotěsné dveře ani okna nebo ventilace, konstrukce nejsou natřeny dehtem nebo jinou látkou bránící úniku a absorpci plynu. Přilehlá krematoria představují potenciální nebezpečí výbuchu.

Porézní cihly a malta by bez těchto opatření pohltily a nahromadily HCN, takže tato zařízení by se stala pro lidi nebezpečnými na několik dalších let. Osvětimské krematorium I sousedí s SS nemocnicí a má drenážní část propojenou s centrální táborovou kanalizací – plyn by se tak dostal do každé budovy v táboře, která je na tento systém napojená. Nebyly zde žádné odsávací systémy pro odstranění plynu po jeho použití a žádné vyhřívací nebo ventilační systémy podporující odpařování a rozptýlení Cyklonu B. Udává se, že plyn byl vhašován otvory ve střeše, aniž by se nějak zvažovalo rovnoměrné rozšíření plynu nebo kuliček Cyklonu B. Všechny místnosti jsou nevytápěné a vlhké. Jak už jsme si řekli dříve, vlhkost a Cyklon B je neslučitelná kombinace.

Komory jsou příliš malé na to, aby se do nich fyzicky vešly udávané počty vězňů, a všechny dveře se otevírají dovnitř, takže by musely bránit v odstraňování těl. Pokud by byly komory plné lidí, uvnitř by neprobíhala cirkulace plynu. V takovém případě by musela být na jedno zplynování dodávána obrovská množství plynu. Žádná z těchto plynových komor nebyla postavena v souladu s designem dezinsekčních komor, které byly roky bezpečně a efektivně používány. Žádná z těchto komor nebyla postavena v souladu se známým a vyzkoušeným designem komor používaných v té době ve Spojených státech. Je zvláštní, že předpokládání konstruktérů těchto komor nikdy neuvažovali a nevzali v potaz technologii Spojených států, jediné země, která popravu plynem provádí.

Zařízení v Majdanku jsou rovněž k plynování nezpůsobilá. Zprv je zde přestavěné krematorium s údajnou plynovou komorou, ale jediné části budovy, které existovaly už před její přestavbou, byly kremační pece. Budovy prý byly zrekonstruovány podle plánů, které neexistují. Zařízení je postaveno takovým způsobem, že plyn uvnitř komory nemohl být nijak usměrňován a komora samotná je příliš malá na to, aby mohla pojmout tolik obětí, kolik se jí přičítá. Na druhou stranu je příliš rozlehlá a chladná na to, aby v ní mohl být Cyklon B používán efektivně. Plyn by jednoduše mohl dojít až k pecím a pak by způsobil explozi, která by zničila budovu a zabila její pracovníky. Za druhé, tato konstrukce postavená z betonu se zásadně liší od ostatních budov a zařízení. Shrnutí – budova nemohla být používána k jejímu udávanému účelu a její design jako plynové komory je naprosto nedostatečný.

Druhé majdanské zařízení má na mapě tvar U. Nyní ho představují dvě oddělené budovy. Tento komplex je navržen jako sprchovací a dezinfekční budova 1 a 2. Jedna z budov je výhradně dezinfekční zařízení a je konstruována stejně jako ostatní dezinfekční zařízení v Birkenau. Druhá budova tohoto komplexu je poněkud odlišná. V přední části budovy je sprchovací místnost a údajná plynová komora. Modré skvrny na zdech této místnosti se shodují s modrými skvrnami z dezinfekčního zařízení v Birkenau. Tato místnost měla ve střeše dva otvory k cirkulaci vzduchu, ale žádné větrací šachty. Cyklon B se po podlaze rozmísťoval ručně.

Tato komora evidentně není popravčí komorou, protože její konstrukce to, stejně jako u ostatních zařízení, neumožňuje. Na druhé straně budovy jsou experimentální plynové komory. V těchto místech je strážní budka a dvě údajné plynové komory. Třetí místnost byla uzavřená a prohlídce nepřístupná. Tyto komory jsou výjimečné tím, že obě mají trubky pro údajné vedení oxidu uhelnatého. U jedné z komor by potenciálně bylo možné větrání stropem, ale větrací otvory v něm nebyly nikdy vytvořeny. Další komora měla vyhřívací cirkulační systém pro ohřev vzduchu v komoře. Tento systém je ale poněkud bezúčelný, protože nasávací a vypouštěcí části jsou příliš blízko u sebe. Nejsou tu žádná zařízení pro ventilaci. Je pozoruhodné, že u dveří obou komor je drážka nebo rýha shodná s umístěním pro těsnění. Na první pohled byly obě komory používány pro Cyklon B nebo oxid uhelnatý. Ale tak to být nemohlo.

Z těchto dvou komor nebyla jedna vůbec dostavěná a oxid uhelnatý v ní nemohl být používán. Není stavěná ani pro HCN, i když údajně byla používána k tomuto účelu. Stejně tak větší komora, u které by tlak nutný k vyprodukování potřebné koncentrace oxidu uhelnatého 4000 ppm (smrtelná koncentrace) byl 2,5 atmosféry. Ani jedna komora nesplňuje požadavky na větrání, vytápění, cirkulaci plynu a těsnění. Cihly, štukatura a malta nebyly nikdy zvenčí ani zevnitř natřeny ochranným nátěrem.

Oproti jiným komplexům je zde výjimka, že tyto komory byly ze třech stran obklopeny betonovým ochozem. To je z hlediska designu naprosto nevyhovující, protože prosakující plyn by se zde shromažďoval a v zákrytu před větrem by se nerozptýlil. To by z celého tábora udělalo smrtící past, především při používání Cyklonu B.

Závěr autora této zprávy tedy je, že v tomto zařízení se nikdy nepoužívala HCN ani v omezené míře.

Krematoria

Pokud máme hodnotit německá krematoria z hlediska výkonnosti a celkového pohledu, musíme se podívat na stará i moderní krematoria.

Kremace mrtvých není nijak nová myšlenka. Spousta kultur to dělala po mnoho staletí. Ačkoliv se kremace prokazatelně prováděly už před několika tisíci lety, katolická církev tuto metodu neuznávala a nepraktikovala, a to až do konce 18. století, kdy se její odpor vůči kremacím zmírnil. Ortodoxní judaismus kremace zakazoval.

V raných letech 19. století se v Evropě opět kremace začaly v omezeném množství provádět. Spalování mrtvol bylo výhodné z hlediska regulování počtu nakažlivých nemocí, ušetřila se plocha potřebná na pohřbívání a vyřešil se problém hromadění mrtvol v zimě, kdy je půda zamrzlá. Evropané brzy začali používat krematoria na koks nebo uhlí.

Kremační pec pracuje za určitých jasně daných podmínek. V prvopočátcích se používaly pece, které z mrtvol pouze vypálily tekutiny a měkké části a seškvářily je. Kostí nešly spálit a většinou byly ještě ten den rozdrceny. Paličky a hmoždíře brzy nahradily drtící stroje. Moderní krematoria jsou většinou plynová, i když některá stále ještě používají topný olej. Ve Spojených státech a Kanadě už žádné krematorium nepoužívá uhlí nebo koks.

Dřívější krematoria byly poměrně jednoduché pece, které spálily lidské pozůstatky. Moderní pece z cihel obložených ocelí rozšiřují oheň tryskami, což podporuje šíření ohně a jeho rychlejší hoření. Moderní pece mají také druhé nebo dodatečné spalování pro spálení všech imisí. Ohledně tohoto dodatečného spalování existují v různých zemích různé předpisy, které vydávají příslušné státní úřady odpovědné za čistotu ovzduší. Znečištění je problém výhradně u pecí na fosilní paliva. V elektrických pecích, ačkoliv jejich rozšíření komplikuje nákladnost jejich používání, by k takovému znečištění docházet nemělo.

Moderní pece a krematoria spalují za teplot přesahujících 2000 °F a teplota dodatečného spalování je 1600 °F. Tyto vysoké teploty spalují tělo až do jeho úplného shoření. Tak vysoké teploty také zkracují čas nutný ke spálení těla. Některé evropské státy tradičně používají nižší teplotu 800 °C (1472 °F) a delší čas hoření.

Při 2000 °F a více než 2500 cfm vháněného vzduchu spálí moderní pec jednu mrtvolu za 1,25 hodiny. Teoreticky je to 19,2 těl za 24 hodin. Při běžném provozu se doporučuje provést 3 nebo méně kremací za den. Stará krematoria na topný olej, uhlí a koks s vháněným vzduchem (ale ne s přímo řízeným plamenem) běžně potřebovala na spálení jedné mrtvolky 3,5 až 4 hodiny. Teoreticky tak mohlo být spáleno maximálně 6,8 mrtvol za 24 hodin. Tyto výpočty platí pro 1 mrtvolu během jedné kremace. Všechny moderní pece jsou postaveny z ocelových konstrukcí a žáruvzdorných cihel. Palivo je vháněno přímo do pece a vše je elektronicky a automaticky kontrolováno. U starých pecí uhlí a koks nehořely stabilním plamenem (maximální teplota byla zhruba 1600 °F) a vyžadovaly stálé dodávky paliva. To bylo dodáváno spodem i vrchem. Plamen nebyl směrem k mrtvole nijak usměrňován, větrák pouze rozptyloval plameny a zvyšoval teplotu v peci.

Tento primitivní způsob pravděpodobně zajišťoval průměrnou teplotu v peci kolem 1400 °F.

Krematoria ve zkoumaných německých zařízeních byly starší typy. Byla postavena z červených cihel, z malty a obložena žáruvzdornými cihlami. Každá pec měla několik oddělení, z nichž některé měly ventilátory (ale bez řízeného hoření), žádná neměla systém dodatečného spalování a všechny spalovaly koks, s výjimkou jednoho zařízení, které krátce existovalo v Majdanku. Žádná ze zde umístěných a zkoumaných pecí nebyla navržena na hromadné spalování. Dodávám, že pokud by množství kostí a masa v peci překročilo určité procento jejího objemu, nebylo by možné tento obsah spálit. Teoretický a skutečný odhadovaný výkon za 24 hodin při spalování jedné mrtvoly v peci během kremace je zanesen v tabulce II.

Tabulka 2 – Výkon krematoria

za 24 hodin

Moderní pece:

19,2 těla/24 hodin (teoreticky)

3 těla/24 hodin (reálně)

Pece na koks

6,8 těl/24 hodin (teoreticky)

Oficiální údaje o HCN, složkách kyanidu a krematoriích

Z údajných plynových komor jsme odebrali vzorky cihel, malty a betonových částí. Kyanid a jeho složky se v uvedených místech udržují velmi dlouhou dobu a pokud se zabrání jejich reakci s jinými chemikáliemi, mohou cestovat spolu s cihlami a maltou.

Selektivně bylo odebráno 31 vzorků z údajných plynových komor v krematoriích I, II, III, IV a V. Z dezinfekčního zařízení #1 v Birkenau byl odebrán kontrolní vzorek na místě, o kterém je známo, že se tam Cyklon B používal a kde evidentně zůstal ve formě modrých skvrn. Chemické testy kontrolního vzorku #32 prokázaly obsah kyanidu 1050 mg/kg, což je velmi vysoká koncentrace. Podmínky na místech, kde byly vzorky odebrány, jsou identické s celkovými podmínkami na místech s kontrolními vzorky – chlad, tma a vlhko. Jen u krematorií IV a V je třeba počítat s tím, že na ně dopadalo sluneční světlo (budovy byly strženy) a to mohlo urychlit rozpad kyanidu. Kyanid sloučený se železem v maltě a cihlách se mění na hexakynoželeznan železitý nebo skvrny pruské modři, velmi stabilní železo-kyanidovou sloučeninu.

Místa, ze kterých byly odebrány analyzované vzorky, jsou zaznamenána v tabulce III.

Tabulka 3 – místa odběru vzorků

Osvětim (Auschwitz) I

Krematorium I vzorky #25 až #31

Birkenau (Auschwitz II)

Krematorium II vzorky #1až #7

Krematorium III vzorky #8 až #11

Krematorium IV vzorky #13 až #20

Krematorium V vzorky #21až #24

Vzorek #12 je vzorek těsnění odebraný ze sauny v Birkenau.

Vzorek #32 je kontrolní vzorek odebraný z dezinfekčního zařízení #1 v Birkenau.

Je pozoruhodné, že skoro všechny vzorky byly negativní a několik jich bylo pozitivních těsně nad hranicí měřitelnosti (1mg/kg); 6,7mg v krematoriu III; 7,9mg v krematoriu I. Nedostatečné naměřené hodnoty v konfrontaci s naměřenou hodnotou 1050 mg u kontrolního vzorku podporují důkazy, že tato zařízení nebyly plynové komory. Malé naměřené hodnoty by naznačovaly, že tato zařízení byla někdy v minulosti dezinsikována Cyklonem B – stejně jako všechny ostatní budovy a zařízení.

Ostatně, modré plochy vykazující vysoký obsah železa indikují hexakynoželeznan železitý, ne samotný kyanovodík.

Ve vzorcích odebraných z údajných plynových komor by se dala předpokládat přítomnost kyanidu ve větším množství, než jaké ukázaly tyto kontrolní vzorky (protože zde prý byl masivně používán Cyklon B). Teď tedy musí skončit lež o tom, že tato zařízení byly popravčí plynové komory, protože všechny důkazy zjištěné při prohlídce to vyvrátily.

Důkazy o fungování krematoria I od doby jeho kompletní přestavby neexistují, krematoria II a III jsou z větší části zničena a chybí jim některé části a krematoria IV a V jsou kompletně pryč. V Majdanku se jedno krematorium vůbec nezachovalo a druhé bylo přestavěno, kromě pecí. Při vizuální prohlídce pamětních hromad popela v Majdanku bylo zjištěno jeho divné béžové zabarvení. Současný popel z lidských pozůstatků je (jak si autor zjistil) šedý. V majdanském popelu by snad

mohla být příměs písku.

Na závěr této části budou probrány údajné spalovací jámy.

Autor osobně prozkoumal a vyfotografoval spalovací jámy v Birkenau. Nejzajímavější je u těchto jam vysoký sloupec podzemní vody – přibližně 1,5 stopy pod povrchem. Historický popis těchto jam tvrdí, že byly hluboké 6 metrů (19,55 stopy). Není možné, aby mrtvolý hořely pod vodou, dokonce ani s použitím hořavin (benzínu). Všechny jámy označené na oficiálních mapách byly prohlédnuty. Protože Birkenau stála v mokřinách, splnilo se očekávání. Na všech místech byla hladina vody do dvou metrů pod povrchem. Názor autora tedy je, že v Birkenau nikdy neexistovaly spalovací jámy.

Osvětim, krematorium I

Detailní studium údajných plynových komor v krematoriu I a studium modrotisků získaných v muzeu prokázalo, že údajné plynové komory v době údajného plynování sloužily jako márnice a později jako protiletadlové kryty. Náčrty získané autorem této zprávy dokazuje přestavbu v období od 25. září do 21. září 1944. Je zde vidět márnice o nějakých 7680 kubických stopách se dvěma dveřmi, ani jedny se neotvírají ven. Jedny dveře vedly do krematoria a druhé do sprch. Možná v těchto otvorech nikdy žádné dveře nebyly, ale pravdivost tohoto tvrzení se nedá ověřit, protože jedna zeď už neexistuje a jeden otvor byl přebudován. Měl bych poznamenat, že průvodce Osvětimského státního muzea uvádí, že budovy jsou v té samé podobě, jakou měly v den osvobození 27. ledna 1945.

Ve střeše jsou čtyři otvory a v prostoru márnice je jeden vyhřívací sopouch. Ten je otevřený a nic nenasvědčuje tomu, že by někdy byl uzavíratelný. Otvory ve stropě nebyly utěsnitelné a nové dřevo naznačuje, že byly nedávno přestavěny. Zdi a strop jsou štukované a podlaha je betonová. Podlaha tohoto prostoru má 844 čtverečních stop. Strop má trámy a na podlaze může každý vidět stopy po částech, které byly vybourány. Elektroinstalace není a nebyla zajištěná proti explozi. Komorou prochází kanalizace, která je spojena s kanalizačním systémem hlavního tábora. Pokud počítáme 9 čtverečních stop na osobu, což je prostor nutný k cirkulaci tohoto velmi přílnavého plynu, mohlo být v této místnosti najednou maximálně 94 osob. Přitom se uvádí, že v této místnosti mohlo být až 600 osob.

Údajná plynová komora nebyla k plynování používána. V její konstrukci není ani stopa po nějakém odsávacím systému nebo ventilaci. Ventilací systém údajné plynové komory sestává prostě ze čtyř čtvercových otvorů ve stropě, které zabírají méně než dvě stopy plochy. Ventilace plynu HCN za těchto podmínek by každopádně měla za následek zamoření SS nemocnice, která stojí přímo naproti přes cestu a pacienti i ošetřující personál by byli mrtví. Budovy nebyly zabezpečeny žádnou látkou proti úniku plynu, neměly žádné těsnící dveře schopné zabránit šíření plynu po krematoriu, kanalizace by šířila plyn do každé budovy v táboře, nebyl zde žádný vytápěcí, cirkulační ani odsávací systém nebo ventilací šachta, žádný systém pro rozvod plynu, žádná možnost cirkulace plynu kvůli velkému počtu osob, žádná uspokojivá cesta pro vpravování Cyklonu B a byla zde stálá vlhkost. Proto by pokus použít tuto márnici jako plynovou komoru byl naprosto sebevražedný. Výsledkem by byla exploze nebo rozšíření plynu po celém táboře.

Navíc pokud by byly komory používány při množství 30,4 uncí nebo 1,9 liber (založeno na číslech DEGESCH 4 unce nebo 0,25 liber na 1000 kubických stop) plynu Cyklon B (hrubá váha Cyklonu B je trojnásobná oproti plynu Cyklon B, všechny uváděné hodnoty jsou pouze pro plyn), působil by vždy 16 hodin při 41 °F (instrukce německých úřadů pro dezinfekci). Následně by musela 20 hodin probíhat ventilace a musel by být proveden test bezpečnosti komory. Dá se pochybovat o tom, jestli by se plyn bez odsávacího systému odvětral během týdne. To jasně odporuje tvrzení, že v údajných plynových komorách proběhlo denně několik zplynování.

Vypočítané teoretické a reálné časy používání krematoria I a maximální kapacita údajné popravčí plynové komory je v tabulce 4.

Tabulka 4 – hypotetické počty poprav a kremací

Počet poprav

94 lidí/týden (hypoteticky)

Počet kremací

286 lidí/týden (teoreticky)

126 lidí/týden (reálně)

Birkenau – krematoria II, III, IV a V

Podrobné zkoumání těchto krematorií přineslo následující poznatky.

Krematoria II a III byla zrcadlově sestavena z několika márnice a krematorií s 15 retortami v každém. Márnice byly v suterénu a krematoria v přízemí. Pro transport mrtvol z márnice se používal výtah. Na místě byla provedena měření a kresby byly pořízeny podle originálních modrotisků z Osvětimského státního muzea. Stavby byly z cihel, malty a betonu.

Zkoumané prostory údajných plynových komor byly na obou nákresech označeny jako márnice #1. Stejně jako u krematoria I tu nebyla žádná ventilace, vytápěcí nebo cirkulační systém, žádné těsnění proti průsaku plynu zevnitř ani zvenku a žádné dveře vedoucí do márnice v krematoriu II. Prostor byl autorem prozkoumán a nebyl nalezen žádný důkaz o existenci dveří nebo jejich pozůstatcích v konstrukci. U krematoria III se to nedá určit, protože části stavby chybí. Obě stavby měly železobetonové stropy bez nějakých zjevných stop po uzavíratelných větracích otvorech. Falešné zprávy o sloupech vedoucích plyn se nezakládají na pravdě. Všechny sloupy jsou pevné, železobetonové, přesně jak ukazují ukořistěné německé stavební plány. Pokud by tato zařízení byla používána jako plynové komory, byla by velmi nebezpečná a jejich používání by pravděpodobně vyústilo ve výbuch a smrt obsluhy ve chvíli, kdy by plyn dorazil do krematoria. Každé zařízení mělo výtah na mrtvolu o rozměrech 2,1 x 1,35 metru. Je jasné, že tento výtah byl dost velký jen pro jedno tělo a dozorce.

Obě údajné plynové komory v krematoriích II a III měly plochu 2500 čtverečních stop. Teoreticky zde mohlo být umístěno 278 osob při ploše 9 čtverečních stop na jednoho. Jestliže komora byla zaplněna potřebným množstvím HCN (0,25 liber/1000 čtverečních stop) a počítáme výšku stropu 8 stop a 20 000 kubických stop prostoru, pak bylo potřeba 5 liber plynu. Opět počítejme nejméně týden na odvětrání (jako u krematoria I). Tento ventilační čas je opět nejistý, ale slouží k našim výpočtům.

Výpočet hodnot pro krematoria II a III (teoretický a skutečný čas) a maximální kapacita údajné plynové komory je v tabulce 5.

Tabulka 5 – Hypotetické počty poprav a kremací v krematoriu II a III

Krematorium II

Počet poprav:
278 lidí/týden (hypoteticky)

Počet kremací
714 lidí/týden (teoreticky)
315 lidí/týden (reálně)

Krematorium III

Počet poprav:
278 lidí/týden (hypoteticky)

Počet kremací
714 lidí/týden (teoreticky)
315 lidí/týden (reálně)

Krematoria IV a V byla zrcadlově sestavena a každé se skládalo ze 2 pecí rozdělených na 4 retorty. Mnoho dalších místností bylo používáno jako márnice, kanceláře a sklady. Vnitřek místností zrcadlově podobný nebyl. Některé z těchto místností prý byly používány jako plynové komory. Budovy byly bohužel už před dlouhou dobou zničeny, ale těsnící materiály proti průsaku plynu nebyly nalezeny ani v základech ani v podlaze. Podle zpráv byly kuličky Cyklonu B vhažovány skrz otvory ve zdech, které už dnes neexistují. Pokud jsou plány budov správné, ani tato zařízení nejsou plynové komory ze stejných důvodů, jaké byly uvedeny u krematorií I, II a III. Konstrukce prý byly postaveny z červených cihel a malty s betonovými podlahami bez suterénu. Je nutné říct, že tvrzení o existenci popravčích zařízení v krematoriích IV a V není nijak podloženo.

Základní číselné údaje získané z Osvětimského státního muzea a měření provedená přímo v krematoriích IV a V, která jsou uváděna jako údajné plynové komory, sloužila při uvažované výšce stropu 8 stop k výpočtu následujících čísel:

Krematorium IV

1875 čtverečních stop; mohlo pojmout 209 lidí. Pro 15 000 kubických stop by bylo použito 3,75 liber Cyklonu B při 0,25 librách/1000 kubických stop.

Krematorium V

5125 čtverečních stop; mohlo pojmout 570 lidí. Pro 41 000 kubických stop by bylo použito 10,25 liber Cyklonu B při 0,25 librách/1000 kubických stop.

Výpočet hodnot pro krematorium IV a V (teoretický a skutečný čas) při uvažování maximální kapacity plynové komory a 1 týdne na odvětrání jsou v tabulce 6.

Tabulka 6 – Hypotetické počty poprav a kremací v krematoriu IV a V

Krematorium IV

Počet poprav
209 lidí/týden (hypoteticky)

Počet kremací
385 lidí/týden (teoreticky)
168 lidí/týden (reálně)

Krematorium V

Počet poprav
570 lidí/týden (hypoteticky)

Počet kremací
385 lidí/týden (teoreticky)
168 lidí/týden (reálně)

Červený a Bílý dům, jinak označované jako bunkr I a II, byly údajně samostatné plynové komory, ale o budovách nejsou

k dispozici žádné potřebné údaje a statistiky.

Majdanek

V Majdanku je několik zajímavých zařízení: původní krematorium, nyní zničené; krematorium s údajnou plynovou komorou, nyní znovu postavené; sprchovací a dezinfekční budova #2, která evidentně sloužila jako odvěšovací zařízení; a sprchovací a dezinfekční budova #1, která se skládala ze sprch, odvěšovací a skladovací místnosti a údajné pokusné CO a HCN plynové komory.

O prvním zničeném krematoriu jsme se zmínili už dříve. Sprchovací a dezinfekční místnost byla v době prohlídky uzavřená, ale vizuální prohlídka skrz okno potvrdila její funkci jako čistě dezinfekčního zařízení, podobného těm v Birkenau. Přestavěné krematorium a údajná plynová komora, ačkoliv byly zmíněny už dříve, budou stručně probrány znovu. Pece jsou jediná originální část zařízení, která nebyla přestavěna. Základní konstrukce je ze dřeva, stejně jako u ostatních zařízení v Majdanku (kromě experimentálních komor). Avšak bližší prohlídka odhalila, že většina budovy je v naprostém protikladu k většině zbývajících částí tábora ze železobetonu. Údajná popravčí plynová komora přiléhající ke krematoriu zjevně s plynem HCN nepřišla do styku.

Budova není chráněná proti průsaku plynu a pro plynování by byla nepoužitelná. Prý byla přestavěna podle originálního plánu, který neexistuje. Je fyzicky dokázáno, že to nebylo nic víc než krematorium s několika márnici. Je to nejmenší a nejbezávadnější údajná plynová komora ze všech.

Odvěšovací/skladovací prostor v dezinfekční a sprchovací budově #1 je místnost ve tvaru L s vnitřní dřevěnou přepážkou a dveřmi. Zahrnuje objem nějakých 7657 kubických stop a plochu 806 čtverečních stop. Byly zde štukované zdi, trámová konstrukce a neuzavíratelné střešní otvory. Je zde vzdušný cirkulační systém, který je nevhodně navržen, protože nasávání a výpuštění jsou příliš blízko sebe. Modré skvrny, jednoznačně způsobené hexakvanoželeznatým železitým, viditelně potáhly povrch zdí. To může být vysvětleno tím, že se jednalo o odvěšovací místnost nebo o sklad pro dezinfekční materiály. Stropní otvory jsou schopné odvětrání jen po dlouhé době. Dveře nemají těsnění a nejsou konstruovány tak, aby těsně přiléhaly. Místnosti nejsou zevnitř ani zvenku chráněny proti průsaku plynu. V této budově bylo několik míst, která byla trvale uzavřena a nebyla autorovi zpřístupněna k prohlídce. Tato místnost jednoznačně nebyla popravčí plynovou komorou a nesplňuje typická kritéria. Podívejte se na nákres.

Pokud by byla tato místnost používána jako plynová komora, pojmul by maximálně 90 osob a vyžadovala použití 2 liber plynu Cyklon B. Doba odvětrání by byla minimálně týden. Maximální počet poprav – 90 osob týdně.

Údajné pokusné plynové komory umístěné ve sprchovací a dezinfekční části #1 jsou cihlové budovy spojené s hlavním zařízením netěsnou dřevěnou konstrukcí. Tato budova je ze tří stran obklopena úzkým betonovým ochozem. Jsou zde dvě komory neznámé plochy a kontrolní bouda, u které byly dvě ocelové nádoby, údajně naplněné oxidem uhelnatým, který byl do těchto dvou komor zaváděn potrubím. Jsou zde čtyři ocelové dveře s drážkou, podle všeho pro těsnění. Dveře se otevírají ven a jsou zavírány dvěma mechanickými západkami a pojistnou závorou (petlicí).

Všechny čtyři dveře mají skleněné průzory a dvoje vnitřní dveře mají chemická kontrolní zařízení na testování vzduchu v komoře. Kontrolní bouda měla okno nějakých 6 inčů na 10 inčů, které nikdy nebylo konstruováno pro zasklení nebo těsnění, jemuž bránily vodorovné i svislé armovací pruty, a vedlo do komory #2. Podívejte se na nákres. Dvoje dveře se otevírají směrem do komory #1, jedny přední a jedny zadní dveře směrem ven. Jedny dveře v přední části se otevírají do komory #2. Zbývají dveře se otevírající do neprozkoumaného prostoru za komorou #2. Obě komory mají potrubí, údajně pro oxid uhelnatý, ale v komoře #2 je neúplné a nebylo nikdy dokončeno. Komora #1 měla dokončené potrubí končící ve dvou rozích místnosti. Komora #2 měla předpoklady pro střešní ventilaci, ale ta do ní nikdy nebyla zavedena. Komora #1 měla ohřevné cirkulační zařízení, které nebylo vhodně navrženo (nasávací a výfuková část jsou příliš blízko u sebe) a neměla žádné ventilační zařízení. Zdi jsou štukované, podlaha betonová a nebyly chráněny zevnitř ani zvenku. Vedle budovy jsou jako přístavba dva teplometné ventilátory, jeden pro komoru 31 a druhý pro některé ze sprchovacích a dezinfekčních zařízení (podívejte se na nákres). Ani jeden z nich není vhodně navržen a nemá žádný nasávací a výfukový mechanismus. Zdi v komoře #1 mají charakteristické modré zabarvení hexakvanoželeznatým železitým. Budova je nevytápěná a vlhká.

Ačkoliv jsou tato zařízení na první pohled navržena správně, nesplňují požadavky a kritéria popravčích plynových komor ani dezinfekčních zařízení. Za prvé, na stěnách není ani zevnitř ani zvenčí žádný těsnící prvek proti průniku plynu. Za druhé, betonový ochoz je záchytné místo pro HCN a dělá budovu extrémně nebezpečnou. Komora #2 je nekompletní a proto zřejmě nebyla nikdy používána. Potrubí je nedokončené a ve střeše nikdy nebyly udělány otvory. Ačkoliv je komora #1 použitelná pro oxid uhelnatý, je špatně větratelná a nepoužitelná pro HCN. Tepelný ventilátor je špatně umístěn. Není tu žádný větrací otvor nebo šachta.

Proto je nejlepším autorovým inženýrským názorem, že komory #1 a #2 nikdy nebyly a nemohly být používány jako popravčí plynové komory. Žádné zařízení není vhodné k používání a nebylo používáno za účelem popravování.

Komora #1 měla plochu 480 čtverečních stop, objem 4240 kubických stop, mohla pojmut 54 osob a potřebovala libru Cyklonu B. Komora #2 měla plochu 209 čtverečních stop, objem 1850 kubických stop, mohla pojmut 24 osob a potřebovala 0,5 libry Cyklonu B. Při tomto používání plynu je maximální týdenní počet poprav uveden v tabulce 7.

Tabulka 7 – Hypotetické počty poprav v Majdanku

Komora #1
54 lidí/týden

Komora #2
24 lidí/týden

Statistiky

Statistiky uvedené v tabulce 7 byly posledním bodem této zprávy. Pokud by plynové komory existovaly (a ony neexistovaly), tato čísla zachycují maximální 24 hodinová, každotýdenní množství potřebného plynu Cyklon B.

Mimo jiné se udává, že údajná popravčí zařízení v Chelmnu (plynové nákladáky), Belzec, Sobiboru, Treblince a některá další používala oxid uhelnatý.

Oxid uhelnatý není plyn pro popravování a autor se domnívá, že než by začal plyn účinkovat, všichni by se udusili. Proto je autorovým nejlepším inženýrským názorem, že oxidem uhelnatým nebyl popraven nikdo.

Závěr

Po prozkoumání všech materiálů a inspekci všech míst v Osvětimi, Birkenau a Majdanku, autor považuje evidenci za nepřekonatelnou. Na žádném z těchto míst nebyly nalezeny popravčí plynové komory. Je autorovým nejlepším inženýrským názorem, že údajné plynové komory na prohlížených místech nemohly být v minulosti ani nyní používány nebo seriózně zvažovány jako popravčí plynové komory.

Zhotoveno 5. dubna 1988 v Maldenu, Massachusetts.

Fred Leuchter Associates

[Podpis]

Fred A. Leuchter, Jr.

Hlavní inženýr

Bibliografie

CHEMICKÉ ANALÝZY (CHEMICAL ANALYSIS) – 32 VZORKŮ prozkoumaných Alpha analytickými laboratořemi pro Fred A. Leuchter Associates

OSVĚTIM, ZLOČIN PROTI LIDSTVU (AUSCHWITZ, CRIME AGAINST MANKIND) Osvětimské státní muzeum, 1988

OSVĚTIM, 1940-1945 Průvodce Osvětimského státního muzea

MAJDANEK, Duszak Osvětimské státní muzeum, 1985

MAJDANEK, Marszałek státní muzeum, Osvětim, 1983

MAPY A DOKUMENTY, Osvětimské a Majdanské státní muzeum

DIESELOVÉ PLYNOVÉ KOMORY, MÝTUS UVNITŘ MÝTU (DIESEL GAS CHAMBERS, MYTH WITHIN A MYTH), Fritz Berg jaro 1984, Journal of Historical Review

NĚMECKÉ ODVŠIVOVACÍ KOMORY (GERMAN DELOUSING CHAMBERS), Fritz Berg jaro 1986, Journal of Historical Review

PODVOD DVACÁTÉHO STOLETÍ (THE HOAX OF THE TWENTIETH CENTURY), Arthur R. Butz, Institute for Historical Review

CYKLON B NA HUBENÍ ŠKŮDCŮ DEGESCH (ZYKLON B FOR PEST CONTROL DEGESCH) Publikace

KYANOVOODÍK (HYDROGEN CYANIDE) Dupont publication, 7-83

MATERIÁLOVÉ BEZPEČNOSTNÍ ZÁZNAMOVÉ LISTY (MATERIAL SAFETY DATA SHEET) Dupont Publication, 8-85

KYANID SODNÝ (SODIUM CYANIDE) Dupont Publication, 7-85

MECHANISMY PLYNOVÁNÍ (THE MECHANICS OF GASSING), Faurisson jaro 1980, Journal of Historical Review

STAVEBNÍ PLÁNY krematorií II, III, IV a V

NĚMECKÉ MODROTISKY 9-25-41 10-16-44

ZNIČENÍ EVROPSKÝCH ŽIDŮ (THE DESTRUCTION OF THE EUROPEAN JEWS), Hilberg Holmes a Meier, New York, 1985

MAJDANEK, Marszałek Interpress, 1986

JOURNAL 2-25-88 až 3-3-88

RŮZNÉ FOTOGRAFIE od Fred A. Leuchter Associates

OSM NÁKRESŮ krematorií I, II, III, IV, V, dezinfekční komory, budovy #1, pokusné plynové komory a tepelného ventilátoru, vše připraveno pro tuto zprávu H. Millerem, Fred A. Leuchter Associates

NÁVRH PLYNOVÉ KOMORY PRO MISSOURISKOU STÁTNÍ VĚZNICI, Leuchter, Leuchter Associates, 1987

CYKLON B, POKUS BRUNA TESCHE (ZYKLON B, TRIAL OF BRUNO TESCHE) Lindsey Fall 1983, Journal of Historical Review

KONCENTRAČNÍ TÁBOR MAJDANEK (MAJDANEK CONCENTRATION CAMP) Rajca, Lublin 1983, Státní muzeum

DOKUMENT NI 9912 Úřad hlavní válečné rady pro válečné zločiny

VZORKY ZAZNAMENANÉ 2-5-88 až 3-2-88

OSVĚTIMSKÉ STÁTNÍ MUZEUM V OSVĚTIMI, Polsko

DuPont Head Office USA E.I. du Pont de Nemours & Co. (Inc.)

Ernst Zündel

206 Carlton Street

Toronto, Ontario

M5A 2L1, Canada

Institute of Historical Review

PO Box 2739

Newport Beach, CA

92659, USA

Kancléř Helmut Kohl

Marbacher Strasse 11

6700 Ludwigshafen am Rhein

Oggersheim, West Germany

Dodatek 1

Souhrn dat potvrzených rozbořem Alpha analytických laboratoří v Ashlandu, Massachusetts

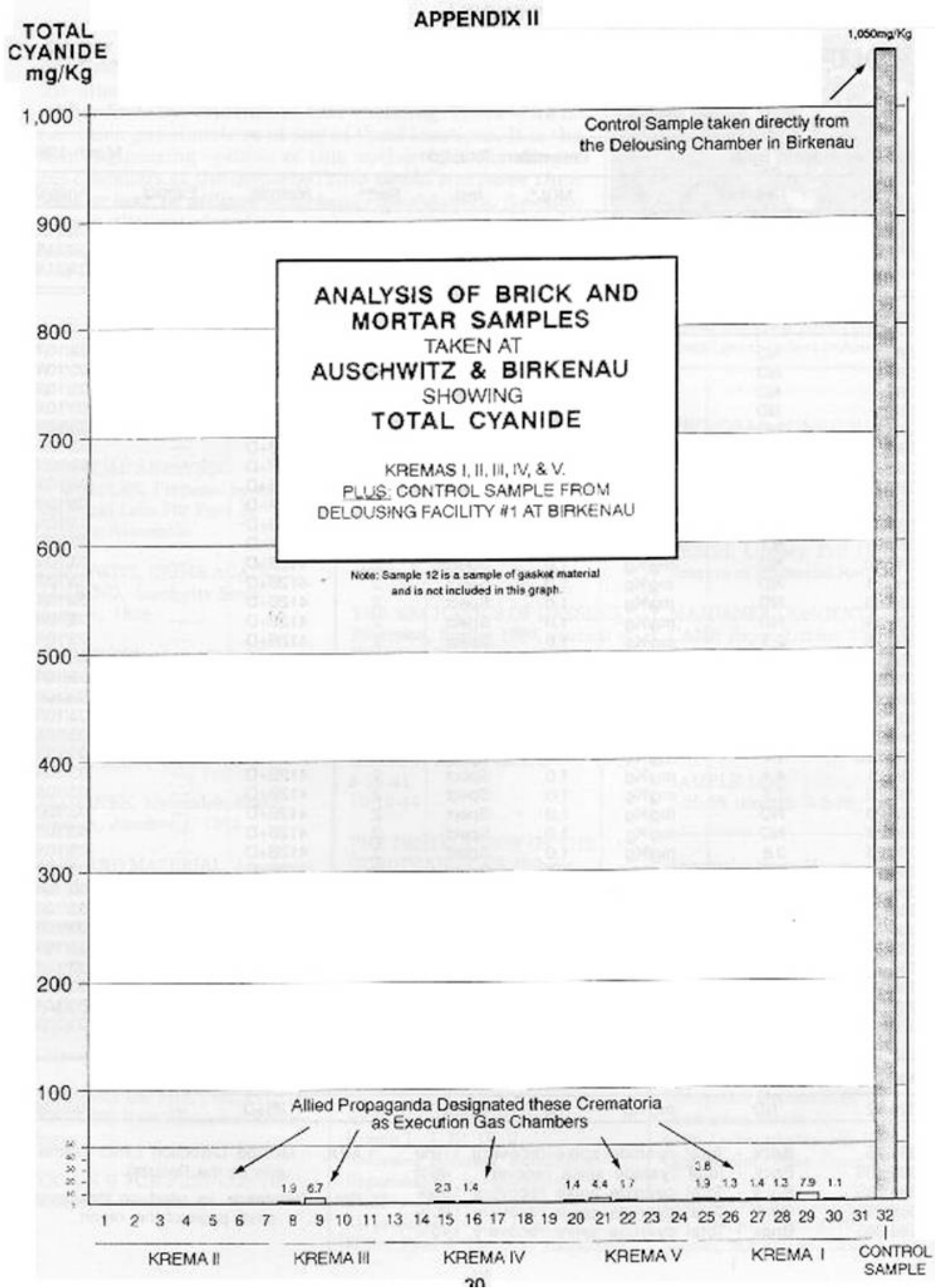
Table VIII (Compiled Hypothetical Maximum Execution and Crematory Usage Rates)			
	Gassed (Hypothetical)	Cremated (Theoretical)	Cremated (Real-time)
Krema I - 11-41 -5-43			
Inclusive			
72 wks. @ 94/wk.	6,768		
72 wks. @ 286/wk.		20,592	
72 wks. @ 126/wk.			9,072
Total Zyklon B gas			136/61.2
Krema II - 3-43 -11-44			
Inclusive			
84 wks. @ 278/wk.	23,352		
84 wks. @ 714/wk.		59,976	
84 wks. @ 315/wk.			26,460
Total Zyklon B gas			420/189
Krema III - 6-43 -11-44			
Inclusive			
72 wks. @ 278/wk.	20,016		
72 wks. @ 714/wk.		51,408	
72 wks. @ 315/wk.			22,680

Total Zyklon B gas			360/162
Krema IV - 3-43 -10-44			
Inclusive			
80 wks. @ 209/wk.	16,720		
80 wks. @ 385/wk.		30,800	
80 wks. @ 168/wk.			13,440
Total Zyklon B gas			300/135
Krema V - 4-43 -11-44			
Inclusive			
80 wks. @ 570/wk.	45,600		
80 wks. @ 385/wk.		30,800	
80 wks. @ 168/wk.			13,440
Total Zyklon B gas			820/369
Majdanek 9-42 -11-43			
Delousing Facility at Bath #1			
60 wks. @ 90/wk.	5,400		
Total Zyklon B gas			120/54
Experimental Chambers			
#1 60 wks. @ 54/wk.	3,240		
Total Zyklon B gas			60/27
#2 60 wks. @ 24/wk.	1,440		
Total Zyklon B gas			30/13.5
Krema and Chamber			
60 wks. @ 24/wk.	1,440		
60 wks. @ 714/wk.		42,840	
60 wks. @ 315/wk.			18,900
Total Zyklon B gas			30/13.5
Krema Old			
60 wks. @ 96/wk.		5,760	
60 wks. @ 42/wk.			2,520
TOTALS	123,976	242,176	106,512
			2276/ 1024.2

Source re operational periods of crematorium: Hilberg, Destruction of the European Jews, 2nd ed. 1985

Dodatek 2

Rozbor vzorků cihel a malty odebraných v Osvětimi a Birkenau – celkové množství kyanidu

Dodatek 3

PŘEKŁAD DOKUMENTU Č. NI-9912

Úřad hlavní rady pro válečné zločiny

INSTRUKCE PRO POUŽITÍ KYANOVODÍKU (CYKLONU) ZA ÚČELEM LIKVIDACE HMYZU (ODHMYZENÍ).

I. Vlastnosti kyseliny kyanovodíkové

Kyanovodíkový plyn se získává odpařováním.

1. Bod varu: 25 stupňů Celsia
2. Bod tání: -15 stupňů Celsia
3. Měrná tíha: 0,69
4. Hustota plynu: 0,97 (vzduch: 1,0)
5. Kyselina se snadno odpařuje
6. Kapalina: průhledná, bezbarvá
7. Zápach: zvláštní, nepříjemně sladký
8. Mimořádně velká prostupnost
9. Kyselina je rozpustná ve vodě

Nebezpečí výbuchu:

75 g kyseliny na 1 kubický metr vzduchu. (Běžná aplikace zhruba 8-10 g na kubický metr je neexplozivní). Kyselina kyanovodíková nesmí přijít do kontaktu s ohněm, elektrickou instalací atd., protože potom hrozí exploze .

Toxické efekty pro teplokrevná zvířata:

Přestože kyselina kyanovodíková nemá v podstatě žádné dráždivé účinky, indikující její přítomnost, je vysoce toxická a velmi nebezpečná. Kyanovodík je jeden z nejsilnějších jedů. 1 mg na 1 kg váhy člověka postačuje k jeho zabití. Ženy a děti jsou na něj všeobecně citlivější než muži. Velmi malá množství kyseliny kyanovodíkové nemohou člověku ublížit, dokonce i když je nepřetržitě vystaven jejímu vdechování. Ryby a ptáci jsou na kyanovodík zvlášť citliví.

Toxické účinky pro hmyz:

Vliv kyseliny kyanovodíkové na hmyz není tak závislý na teplotě jako jiné plyny, takže působí i při nízkých teplotách (až kolem 5 stupňů Celsia). Vajíčka mnoha druhů hmyzu, zvlášť blech a vši, jsou mnohem citlivější než dospělí jedinci.

Toxické efekty pro rostliny:

Stupeň jedovatosti závisí na druhu rostlin. Rostliny s hustším listovým jsou méně odolné než rostliny s řidším listovým. Plísňe a bakterie kyselina kyanovodíková nezabíjí.

II. Způsoby používání kyseliny kyanovodíkové

CYKLON je směs kyseliny kyanovodíkové a dalších nosných látek. Jako nosiče se používají kuličky z dřevěné buničiny, červenohnědá granulová látka (Diagriess - Dia drť) nebo malé modré kostky (Erco).

Nehledě na funkci indikátoru je její dráždění je také výhodné pro stimulaci dýchání hmyzu. Kyselina kyanovodíková a dráždivé látky se jednoduše získávají odpařováním. Cyklon se může zachovat 3 měsíce. Cyklon v poškozených nádobách se používá jako první. Obal se smí použít jen jednou. Tekutá kyselina kyanovodíková poškozuje leštěné plochy, laky, barvy apod. Jedovatost kyseliny kyanovodíkové se přidáním jiných látek nemění, ale nebezpečí s ní spojená se výrazně snižují.

Cyklon musí být chráněn před vzplanutím.

III. Možnost otravy

1. Lehká otrava:

Závraťe, bolest hlavy, zvracení, pocit celkové nevolnosti atd. Všechny symptomy pominou, pokud zasažená osoba vyjde na čerstvý vzduch. Alkohol odolnost vůči kyanidu snižuje, proto se před dezinfekcí nikdy nesmí pít.

Předepisuje se: 1 tableta cardiazolu nebo veriazolu, aby se předešlo srdeční disfunkci. Pokud je to nutné, podává se opakovaně ve 2-3 hodinových intervalech.

2. Silná otrava:

Zasažená osoba náhle zkolabuje. První pomoc: čerstvý vzduch, sejmutí plynové masky, uvolnění oděvu, umělé dýchání. Lobelin do svalu 0,01g. Nepoužívat kafróvé injekce.

(strana 2 originálu)

3. Otrava přes kůži:

Symptomy jako v případě 1. Jedná se tím samým způsobem.

4. Otrava požitím:

Aplikovat do svalu Lobelin 0,01g, síran železnatý, pálená magnezie.

IV. Ochrana před plynem

Při dezinfekci Cyklonem se používají pouze speciální filtry, například filtrační vložka „J“ (modro hnědá) z Auergesellschaft Berlin nebo z Draegerwerke, Luebeck. Pokud by plyn prošel přes masku, je nutné okamžitě opustit budovu a zkoušet těsnost masky tak dlouho, dokud se neprokáže její neprodyšnost. Pokud plyn maskou projde, filtr už je opotřebovaný. Před použitím filtru „J“ je nutné nejprve vyjít přibližně na 2 minuty na otevřený vzduch, protože se na filtrové vložce může usadit určité množství sražené páry z dechu. Za žádných okolností se nesmí filtr měnit uvnitř místnosti naplněné plynem.

V. Personál

Při každé dezinfekci se dezinfekční personál skládá minimálně ze dvou osob. Za provedení dezinfekce je odpovědný předák. Mezi jeho povinnosti patří prohlídka prostor, větrání, spuštění dezinfekce a bezpečnostní opatření. Předák určuje svého zástupce na dobu své nepřítomnosti. Jeho nařízení jsou neprodleně plněna.

Nevyškolený personál nebo osoby, které jsou vyškolené, ale už nemají platný průkaz, nesmí být zapojeny do práce při plynování, ani nesmí vstoupit do místností zaplněných plynem. Předák také musí být ve spojení se svými podřízenými. Každá osoba musí být kdykoliv schopná prokázat, že má úřední povolení používat kyselinu kyanovodíkovou za účelem dezinfekce.

VI. Vybavení

Každý jednotlivec s sebou musí vždy mít:

1. Svou vlastní plynovou masku.
2. Minimálně 2 speciální filtry zachycující kyanovodíkový plyn.
3. Lístek se zásadami první pomoci při otravě kyselinou kyanovodíkovou.
4. Pracovní příkaz.
5. Platné osvědčení.

Každá dezinfekční skupina s sebou vždy musí mít:

1. V zásobě nejméně 3 speciální vložky do filtru.
2. 1 detektor plynu.
3. 1 injekční stříkačku pro Lobelin.
4. Ampulku Lobelinu 0,01g.
5. Tablety cardiazol, veriazol.
6. 1 páčidlo nebo vyrážecí kladívko pro otevření plechovek s Cyklonem.
7. Výstražná znamení podle předpisů.
8. Materiál pro utěsnění.
9. Listy papíru sloužící jako vycpávky.
10. Signalizační světlo.

Veškeré zařízení musí být stále udržováno čisté a v dobrém stavu. Poškozené vybavení se smí opravovat pouze jednou.

VII. Naplňování dezinfekce

1. Co všechno uvažujeme před dezinfekcí?

- (a) Typ budovy a její umístění
- (b) Stav střechy
- (c) Stav oken
- (d) Přítomnost vytápěcích zařízení, větracích zařízení, otvorů ve zdech atd.

2. Určí se druh hmyzu, který má být odstraněn.

3. Vypočítá se plocha. (Nespoléhejte na stavební plány, ale sami si prostory přeměřte. Berte v úvahu venkovní plochy včetně zdí.)

4. Příprava personálu (odvedou se domácí zvířata, odstraní rostliny, jídlo, pití a filtry plynových masek).

5. Vyhledají se otvory, které půjdou obtížně ucpat (vzduchové šachty, odpadní potrubí atd.).
6. Provedou se nutná bezpečnostní opatření (nepoužívaná zařízení se zakryjí).
7. Stanoví se dezinfekční údaje a čas nutný k vyčištění budov.
8. Pokud je to nutné, v těsném okolí se zřídí bezpečnostní zóna.
9. Uvědomí se zmocněné orgány.

VIII. Příprava pro dezinfekci

1. Utěsnění.
2. Otevrou se všechny dveře, přístěnky atd.
3. Lůžkoviny se odtáhnou od sebe.
4. Odstraní se všechny kapaliny (včetně kávy, vody na mytí atd.).
5. Odstraní se všechny potraviny.
6. Odstraní se všechny rostliny a domácí zvířata (akvária atd.).
7. Odstraní se všechny fotografické přístroje a filmy.
8. Odstraní se všechny lepkavé předměty a lékařské potřeby, pokud jsou otevřené nebo v papírovém obalu (zvlášť živočišné uhlí).
9. Odstraní se všechny filtry do plynových masek.
10. Připraví se ověření stavu budovy.
11. Všechny osoby se vykážou ven.
12. Odeberou se všechny klíče (od všech dveří).

IX. Množství plynu a čas nutný k dosažení efektu závisí na:

druhu hmyzu

teplotě

množství nábytku v místnostech

neprostupnosti budovy

Při vnitřní teplotě nad 5 stupňů celsia se běžně používá 8 g kyseliny kyanovodíkové na kubický metr.

Čas potřebný k dosažení efektu: 16 hodin, pokud se nejedná o zvláštní typy budov, kde stačí méně času. Když je teplé počasí, lze tuto dobu zkrátit až na 6 hodin. Pokud teplota klesne pod 5 stupňů celsia, doba dezinfekce se prodlužuje nejméně na 32 hodin.

Množství a časy výše uvedené platí pro hubení štěnic, vší, blech atd. včetně vajíček, larev a kulek.

Pro šatní moly: teplota nad 10 stupňů Celsia, 16 g na kubický metr a 24 hodin k dosažení efektu. Pro moučné moly: stejné jako u štěnic.

X. Dezinfekce budov

1. Ověří se, že všichni opustili budovu.
2. Rozdělají se krabice s Cyklonem B. Do každé místnosti se umístí přiměřené množství.
3. Rozmístí se nádoby. Jeden člověk chodí po budově a nádoby rozmisťuje (měly by být dál od těsnění).
4. Pracovníci opustí pracovní prostor.
5. Rozmístí se dozor, který určuje předák.
6. Ověří se, že utěsnění a vyklizení objektu je kompletní.
7. Nasadí se plynové masky.
8. Otevrou se nádoby a vyprázdní se jejich obsah. Ten je rozmístěn v tenké vrstvě, aby odpařování probíhalo co nejrychleji. Proces začíná v horních patrech budovy, ale sklep je dezinfikován dřív než přízemí. Sklep by neměl mít žádný otevřený východ. Místnosti, kde už dezinfekce probíhá, by neměly být znovu otvírány. Odpařování probíhá pozvolna. Dezinfekce může být přerušena jen ve výjimečných případech.

9. Vchodové dveře se zamknou, utěsní (nezapomenout na klíčovou díрку) a klíč převezme předák.

10. Na dveře se umístí výstražná tabule s nápisem: „Nebezpečí – jedovatý plyn. Životu nebezpečné. Vstup zakázán.“ Pokud je to nutné, je zde tento nápis umístěn v několika jazycích a v některých případech musí být doplněn jasně viditelným symbolem umrlčí lebky.

11. Plynové masky, resuscitační přístroje a detektory plynu musí být celou dobu na dostupném místě. Každý člen dezinfekční skupiny musí vědět, kde jsou tyto věci uloženy.

12. V blízkosti budovy, která je dezinfikována, se musí neustále zdržovat nejméně jeden člen dezinfekční skupiny. Dozor musí být o místě jeho pobytu informován.

XI. Větrání

S větráním jsou spojena největší nebezpečí, proto musí být provedeno zvlášť opatrně a pracovníci by vůbec neměli sundávat plynovou masku. Větrání by mělo proběhnout podle následujících zásad: čerstvý vzduch by se měl dostat dovnitř co nejrychleji a plyn by měl odcházet na stranu, kde neohrožuje lidi, kteří se na dezinfekci nepodílí. Pokud je odvětrávání obtížně proveditelné, jeden pracovník by měl zůstat před budovou a sledovat jeho průběh.

1. Dohlíží se, aby v blízkosti budovy nebyly nepovolané osoby.

2. Dozor je umístěn na takovém místě, kde nehrozí jeho zasažení plynem, ale kde zároveň vidí na vchody do budovy.

3. Nasadí se plynová maska.

4. Vstoupí se do budovy. Dveře zavřít, ale nezamykat.

5. Okna se otevřou nejprve na té straně budovy, kde nefouká vítr. Vzduch se vpouští místnost po místnosti. Začíná se v přízemí a mezi jednotlivými patry je nutná pauza alespoň 10 minut.

6. Dveře vedoucí do chodby, dveře mezi místnostmi a okna musí být v každé místnosti otevřeny. Pokud některé okno nejde otevřít, další pokusy o jeho otevření by měly proběhnout až po odvětrání většiny plynu.

7. Přepážky a další zábrany sloužící k utěsnění místností, které nejsou dezinfikovány, by měly být odstraněny až po odvětrání většiny plynu.

8. Je třeba dát pozor na to, aby topení a vodovodní potrubí nezamrzly. V místnosti by neměl být mráz ani jiné vlivy ohrožující topení a potrubí.

9. Místnosti s hodnotnými věcmi, jako je oblečení atd., mohou být uzamčeny ihned po otevření oken.

10. Okna a dveře, které byly otevřeny, by měly být zajištěny proti zabouchnutí.

11. Kryty komínů mohou být odstraněny ihned po předběžné prohlídce budovy.

12. Větrání by mělo pokračovat nejméně 20 hodin.

13. Dozor se po celou tuto dobu musí zdržovat v blízkosti budovy.

XII. Předběžná prohlídka

Předběžná prohlídka místnosti může proběhnout hned poté, kdy je papírový proužek detektoru plynu jen o málo modřejší než střed barevného vzoru, když okna a dveře byly otevřeny. V místnostech, které byly předběžně prohlédnuty, smí být prováděny pouze práce týkající se větrání a čištění. Za žádných okolností v těchto místnostech nesmí nikdo odpočívat nebo spát. Okna a dveře musí být stále otevřené.

XIII. Úklid po předběžné prohlídce

Odstraňují se zbytky Cyklonu z dezinfikovaných místností. Ty by měly být poslány zpět do továrny v původních nádobách a krabicích. Před jejich vyjmutím z místností z nich musí být odstraněn nápis „jed“. Vlhké, mokré nebo špinavé zbytky, stejně jako poškozené nádoby, se v žádném případě nesmí posílat zpátky. Ty se vyhodí na smetiště nebo skládku, nikdy ne do kanalizace.

Matrace, polštáře, slamníky, čalouněný nábytek a podobné věci musí být nejméně hodinu vyklepávány na čerstvém vzduchu (pokud prší, tak alespoň 2 hodiny v uzavřené hale) pod dohledem předáka (nebo jeho asistenta).

Pokud je to možné, měla by být vystýlka matrací vyměněna. Stará vystýlka se nemusí pálit, po jejím dlouhodobějším větrání může být znovu používána.

Pokud byly komíny shora zakryty, tyto kryty musí být pečlivě odstraněny. Jinak by hrozilo, že oheň nebude mít dostatečný tah. To může zapříčinit otravu oxidem uhelnatým.

Po poslední prohlídce se vyhotovuje zpráva o dezinfekci ve dvou vydáních. Zpráva je sestavena předepsaným způsobem. Měla by obsahovat zvlášť následující body:

(a) Objem dezinfikované místnosti.

- (b) Množství použitého Cyklonu.
- (c) Jméno předáka dezinfekční skupiny.
- (d) Jména ostatních pracovníků.
- (e) Čas nutný k dezinfekci.
- (f) Dobu, po kterou byly místnosti větrány.

XIV. Závěrečná prohlídka

1. Nikdy nezačíná dřív než 21 hodin od začátku větrání.
2. Všechny věci odnesené na vyklepání se vrátí do místnosti.
3. Dveře a okna se na jednu hodinu zavírají.
4. V místnostech s topením musí být udržována teplota nejméně 15 stupňů celsia.
5. Detekce plynu: Na papírovém proužku nesmí být tmavší modrá než je vzorová barva, a to ani mezi příkrývkami a matracemi, které byly položeny přes ostatní nebo v místnostech špatně přístupných vzduchu. Pokud toto není splněno, musí větrání pokračovat a zjišťování přítomnosti plynu probíhá opětovně po několika hodinách.
6. Test na přítomnost plynu musí být proveden nejdříve v místnostech, které slouží k bydlení a spánku. Nikdo v těchto místnostech nesmí spát noc následující po dezinfekci. První noc, kdy jsou tyto místnosti opět používány, musí zůstat otevřená okna.
7. Předák nebo jeho zástupce musí u budovy vykonávat dozor až do doby, kdy je s konečnou platností ověřena bezpečnost i u poslední místnosti.

(Vydáno Zdravotním ústavem protektorátu Čechy a Morava v Praze)

OSVĚDČENÍ PŘEKladu

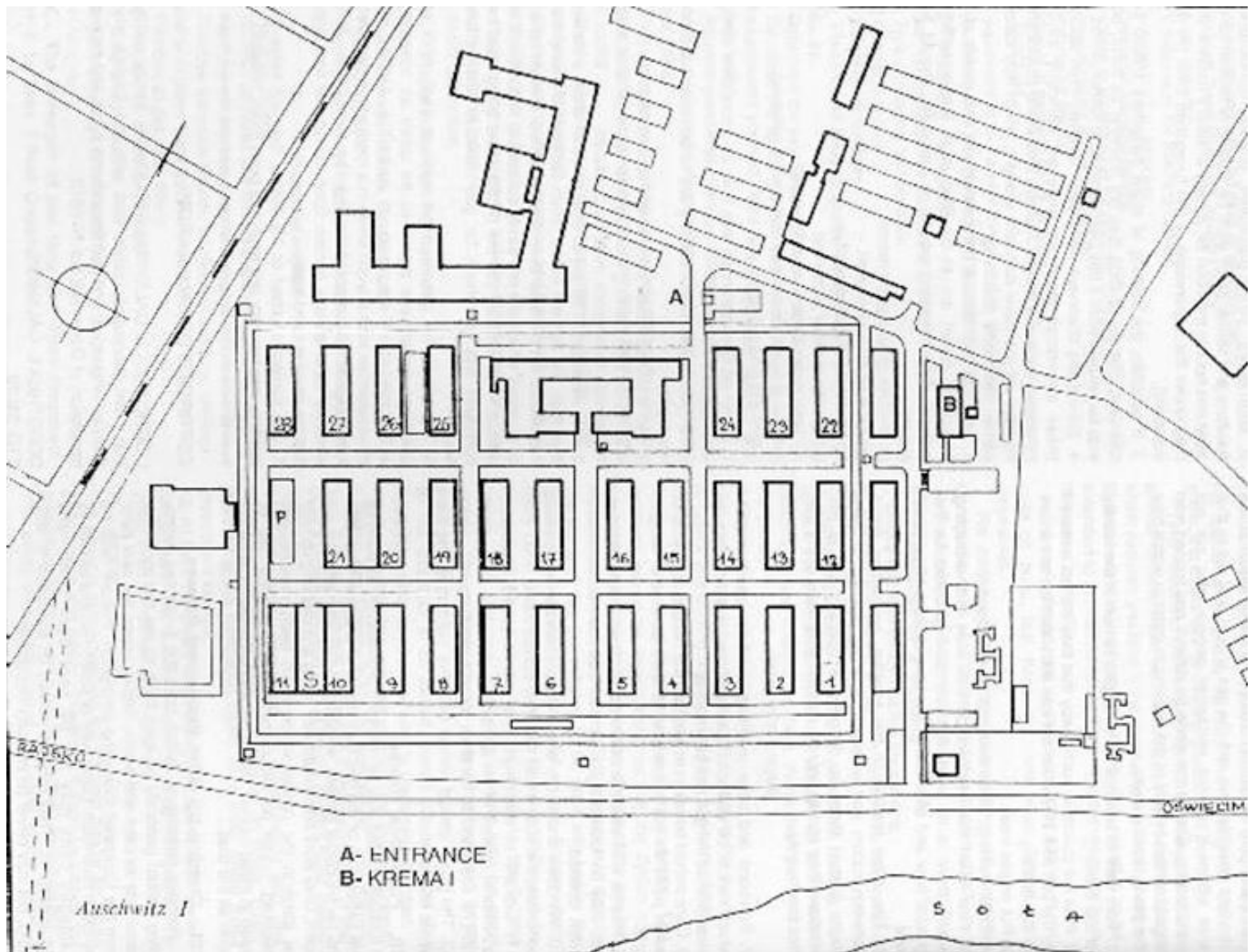
Já, Dorothea L Galewski, ETO #34079, tímto potvrzuji, že jsem svědomitě přeložila dokument z němčiny do angličtiny, a že vše výše uvedené je pravdivý a správný překlad dokumentu č. NI-9912.

(Podepsána: Dorothea L Galewski / ETO 34079)

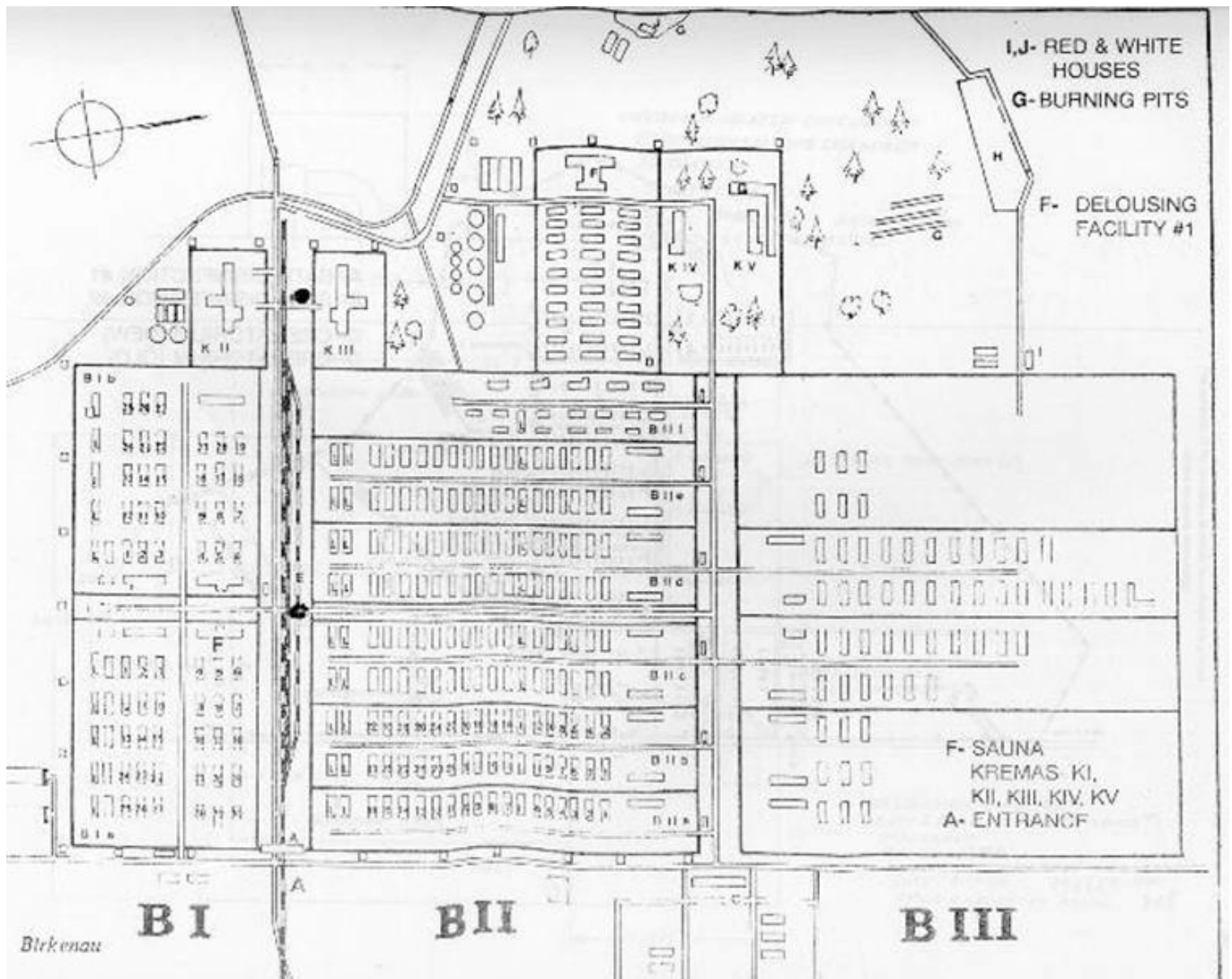
Dodatek 4

Mapy Osvětimi, Birkenau a Majdanku.

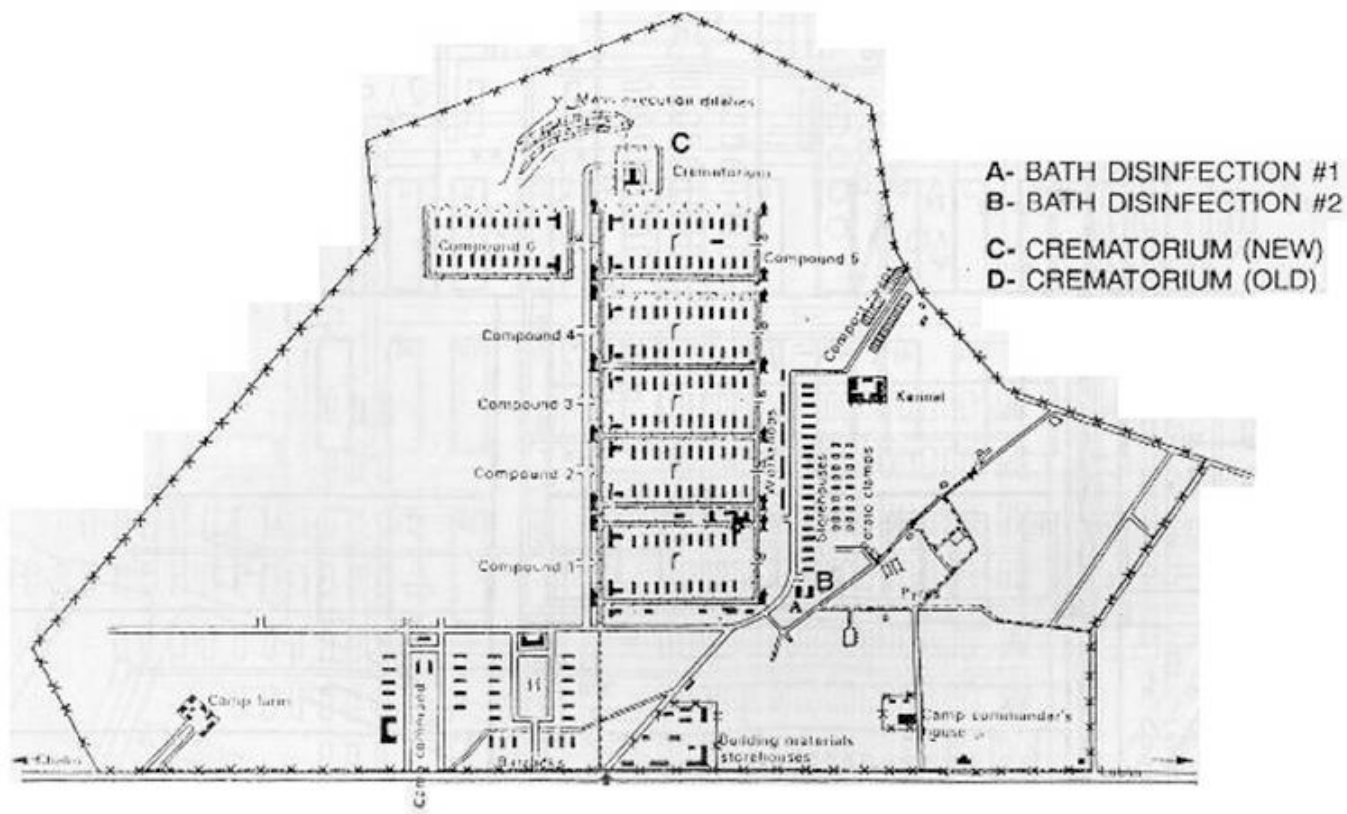
Hlavní tábor Osvětim (Auschwitz)

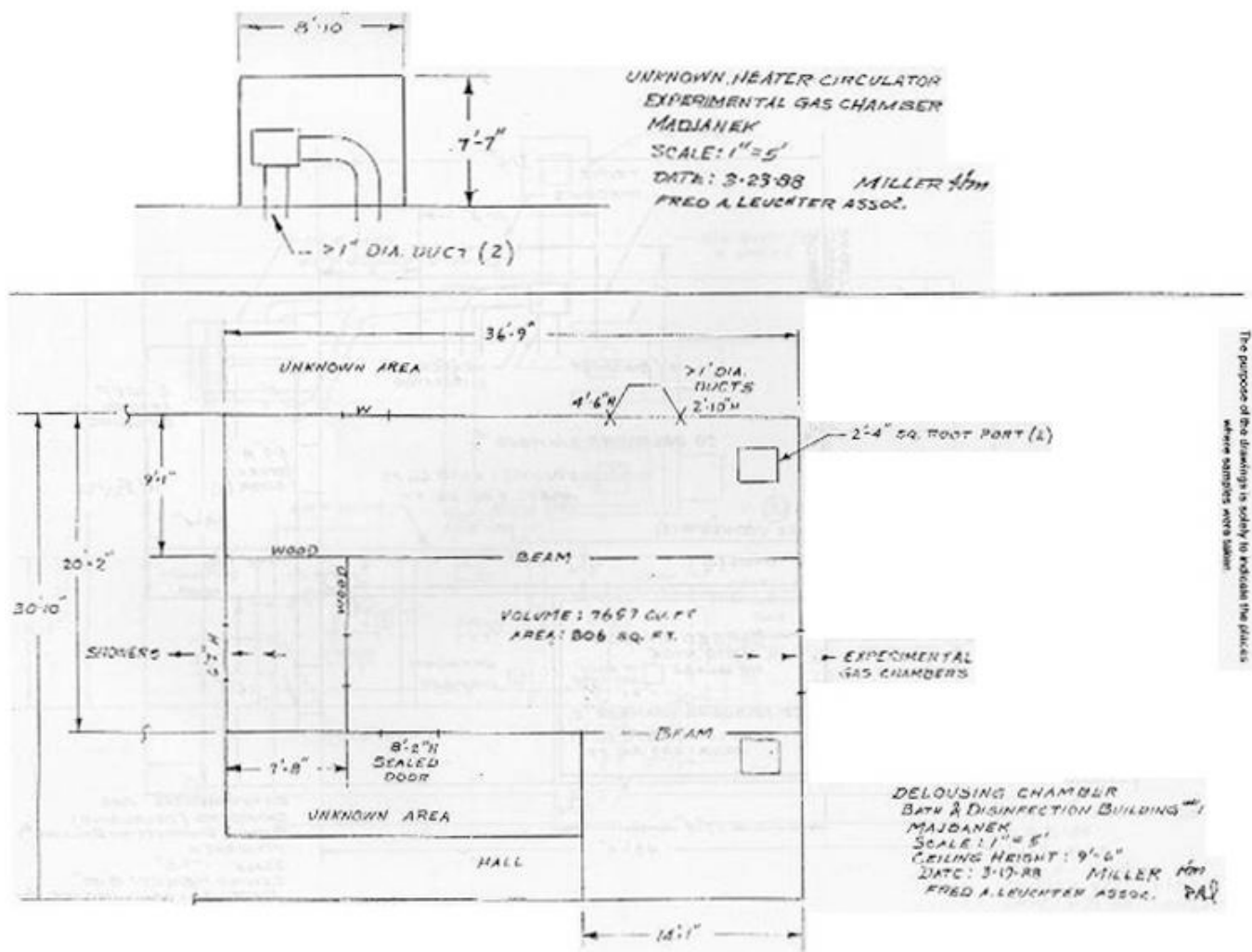
Birkenau

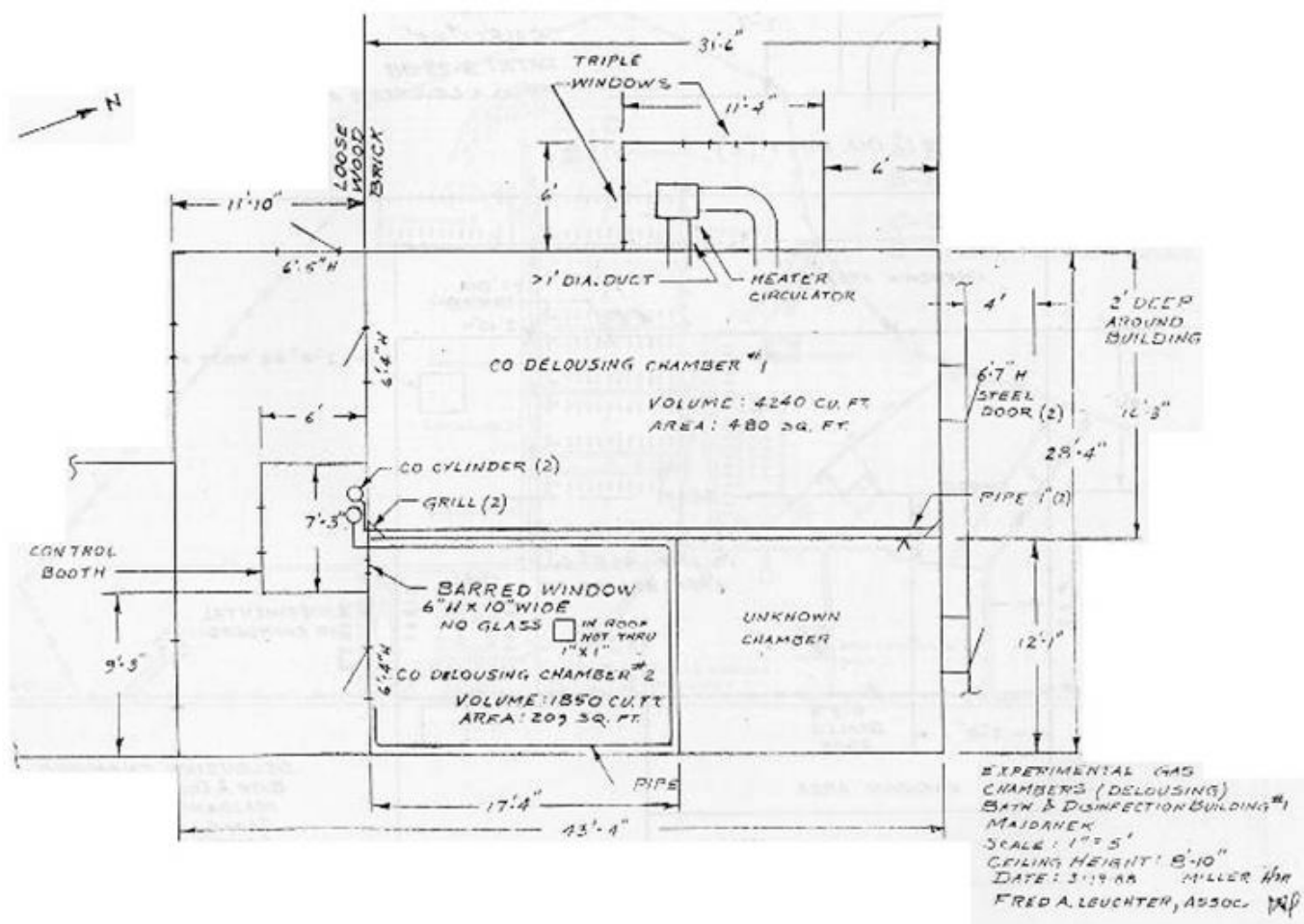
Majdanek

Dodatek 5

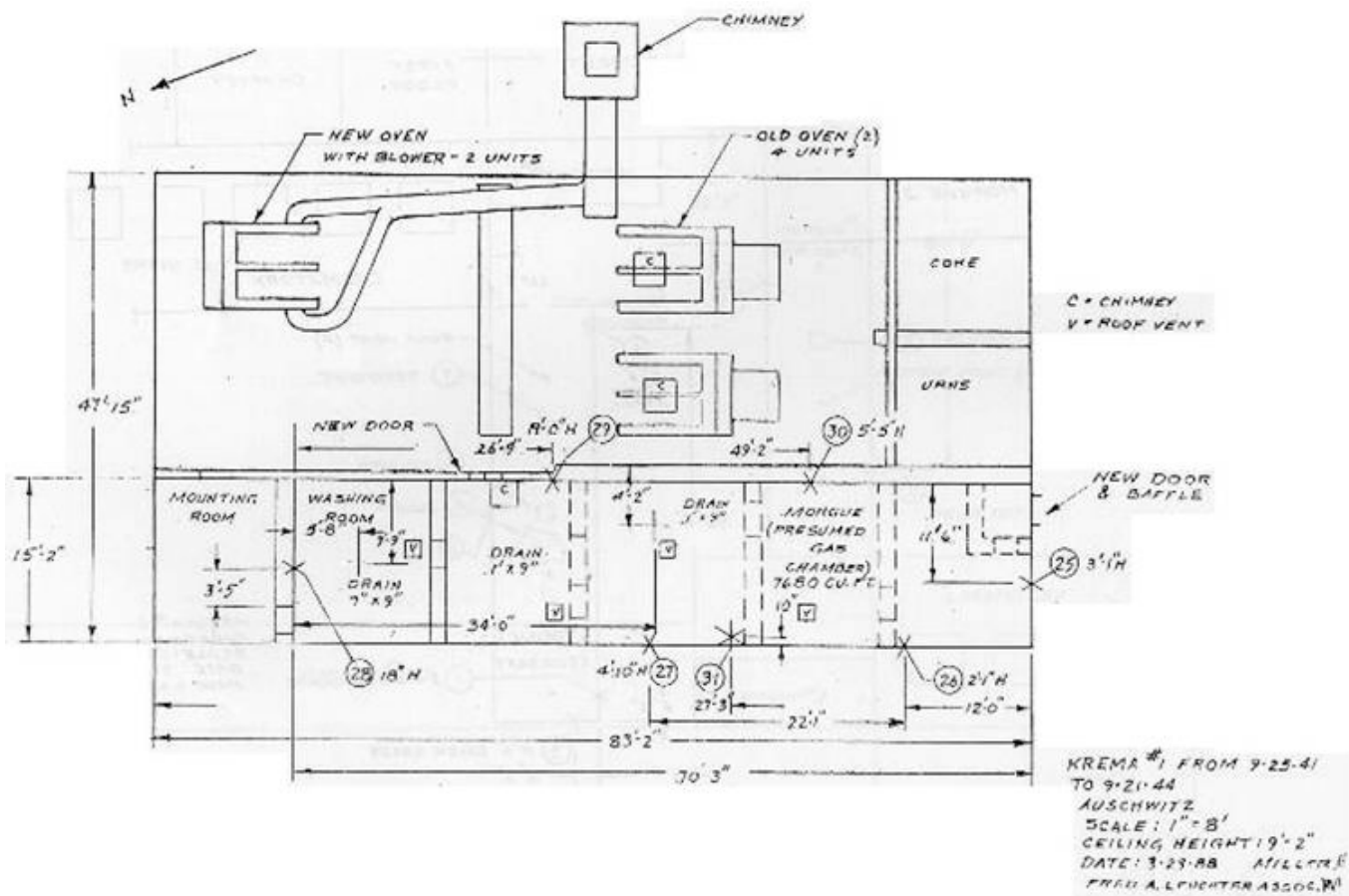
Místa odběru vzorků (1 ze 6)

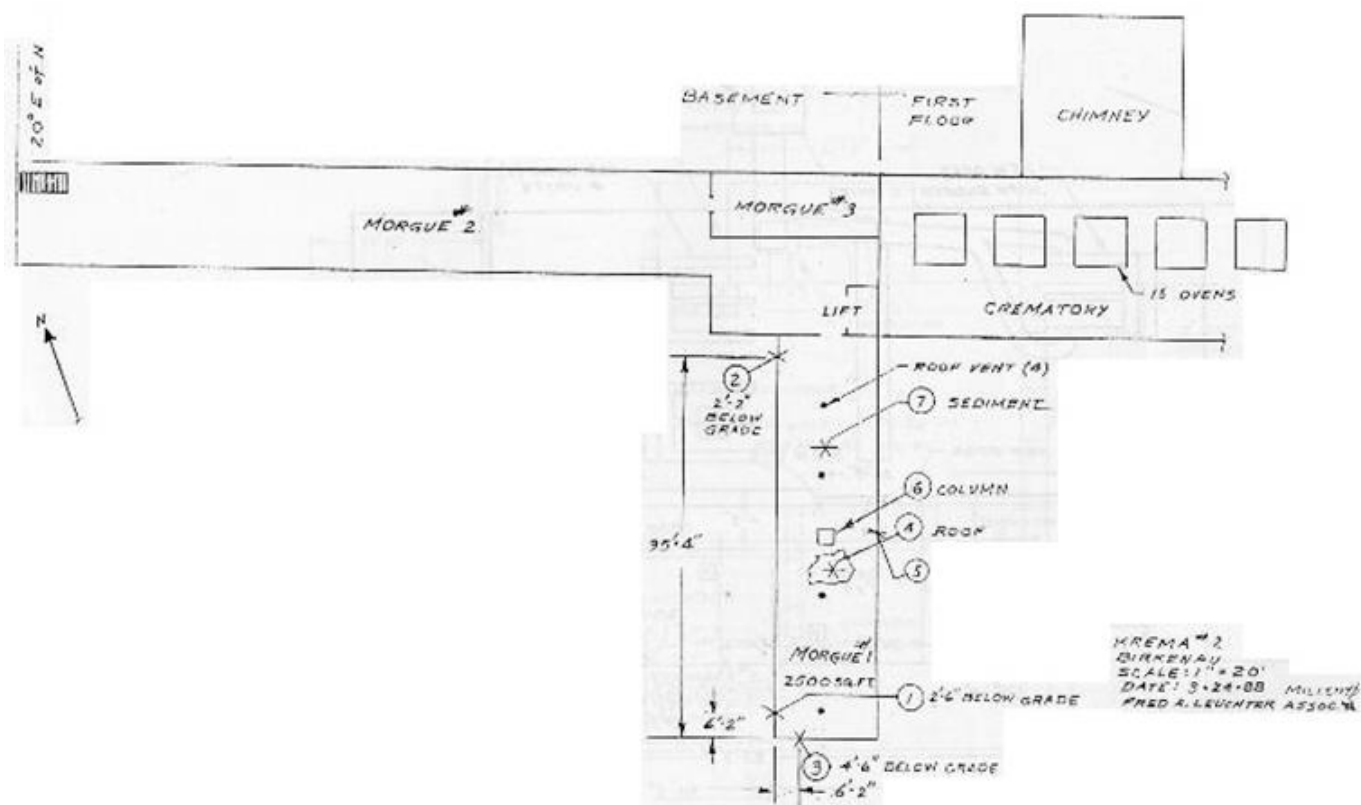
Místa odběru vzorků (2 ze 6)

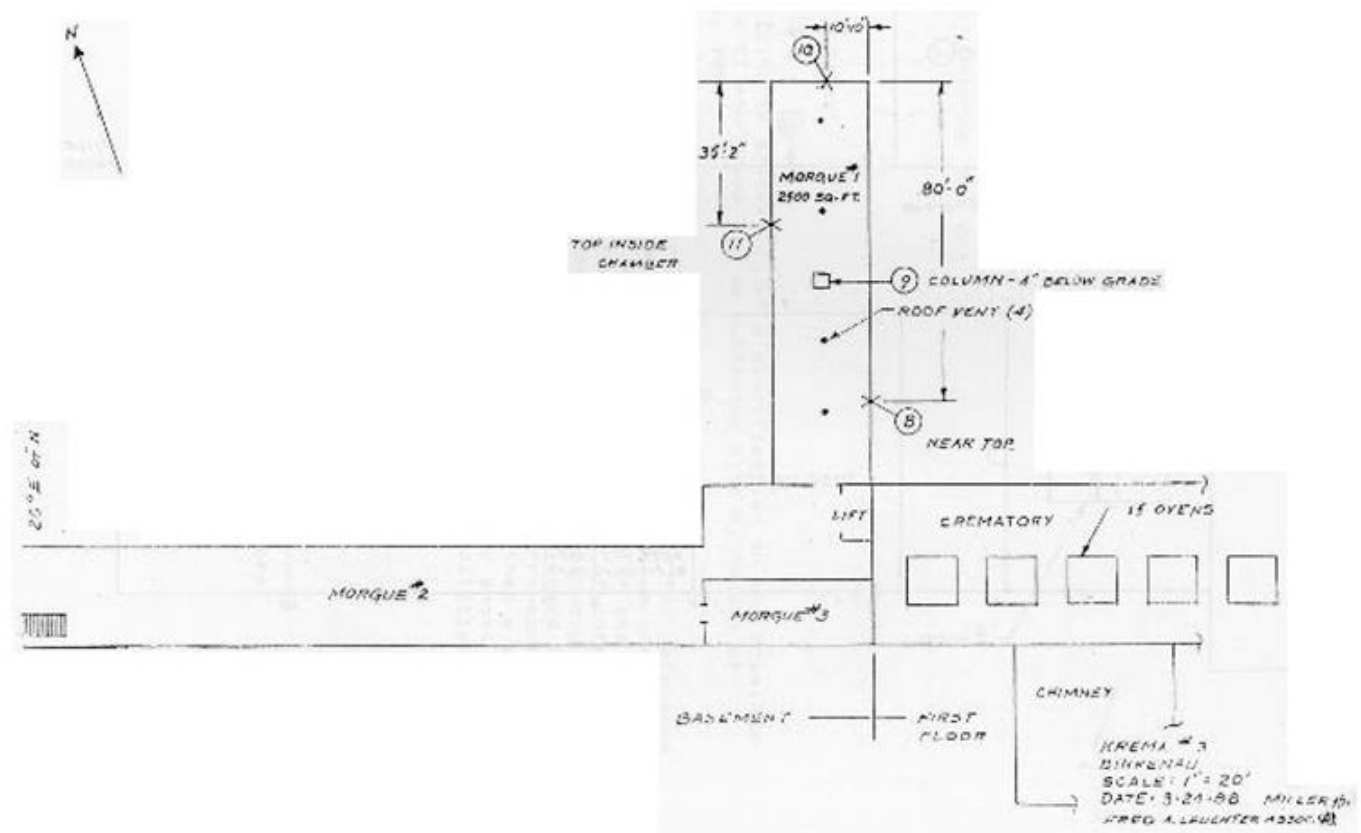
Místa odběru vzorků (3 ze 6)

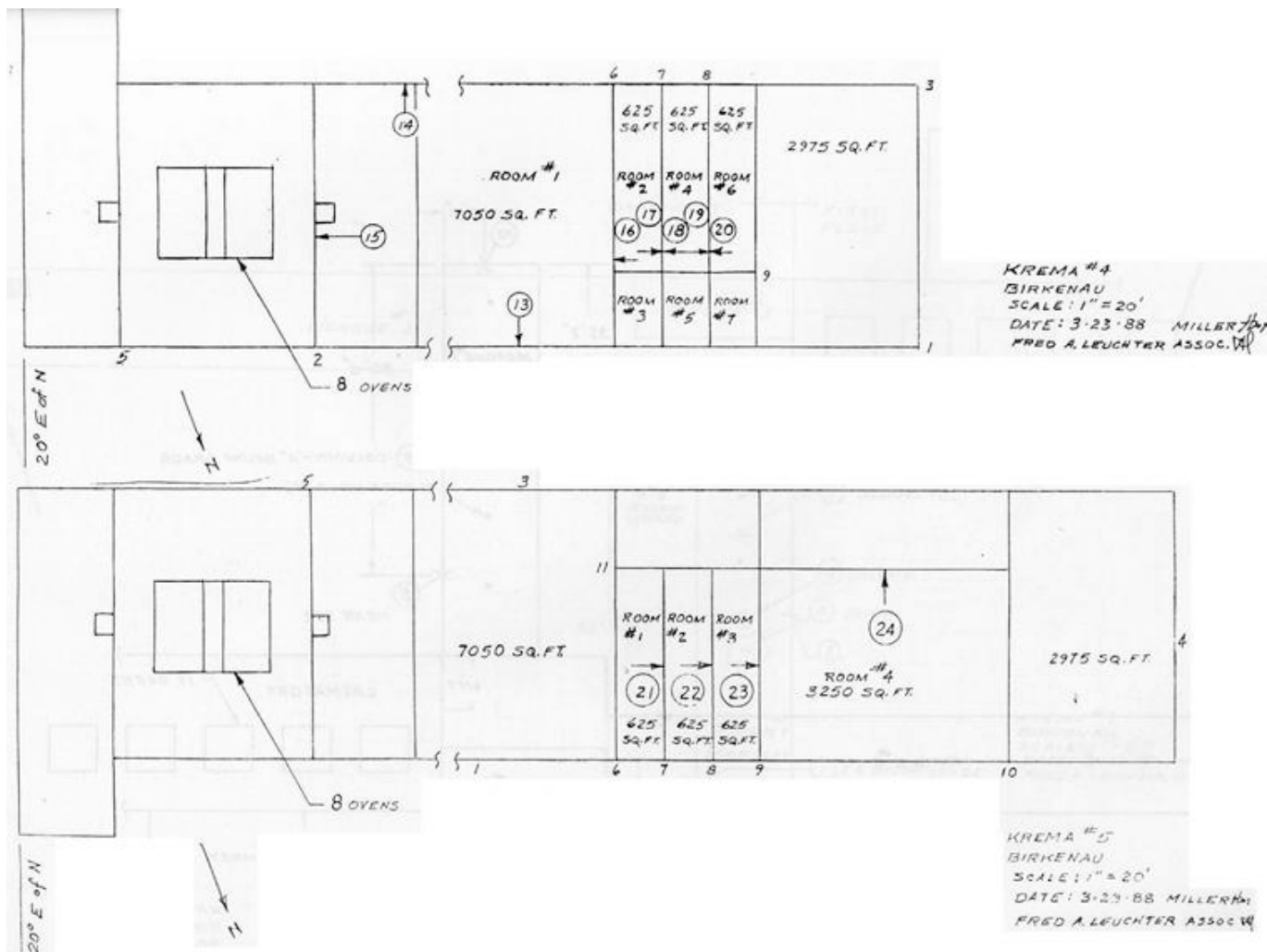
Místa odběru vzorků (4 ze 6)

Místa odběru vzorků (5 ze 6)

Místa odběru vzorků (6 ze 6)

Dodatek 6

Dopis Freda A. Leuchtera Ernstu Zündelovi ohledně „střešních otvorů“ na jeho nákresech krematorií II a III v Birkenau.

APPENDIX VI
Fred A. Leuchter, Associates
231 Kennedy Drive
Unit #110
Boston MA 02148
617-322-0104

May 14, 1988

Mr. Ernst Zundel
206 Carlton Street
Toronto, Ontario M5A 2L1
Canada

Vážený pane Zündele,

píšu Vám kvůli objasnění kreseb krematorií II a III, které byly součástí mé zprávy z 5. dubna 1988.

Obě tyto kresby označují střešní otvory, které jsou uváděny v materiálech získaných od pracovníků muzea. Tyto otvory nejsou teď a nebyly ani nikdy v minulosti součástí staveb v Birkenau. Informace o jejich přítomnosti jsou falešné a na mých kresbách jsou pouze jako ukázka, jak udávám v textu. Mým záměrem bylo pouze upozornit na tento nepřesný materiál a informace. Prohlídka těchto zařízení jasně prokázala, že

v těchto zařízeních nikdy žádné střešní otvory neexistovaly.

Very truly yours,
Fred A. Leuchter Associates

Fred A. Leuchter, Jr.
Chief Engineer.

Dodatek 7

Dopis Billa Armontrouta (státní věznice v Missouri) Zündelově advokátce Barbaře Kulazske, doporučující Freda A. Leuchtera jako odborného svědka ohledně plynových komor.

34

APPENDIX VII

JOHN ASHCROFT GOVERNOR	 STATE OF MISSOURI DEPARTMENT OF CORRECTIONS AND HUMAN RESOURCES MISSOURI STATE PENITENTIARY P.O. BOX 597 JEFFERSON CITY, MISSOURI 65102-0597 PHONE: 314-751-3224 January 13, 1988	GEORGE A. LOMBARDI DIRECTOR DIVISION OF ADULT INSTITUTIONS BILL M. ARMONTROUT WARDEN MISSOURI STATE PENITENTIARY
DICK D. MOORE DIRECTOR DEPARTMENT OF CORRECTIONS AND HUMAN RESOURCES		
Ms. Barbara Kulazska Barrister and Solicitor 8655 Queens Avenue London, Ontario Canada N5W 3H7		

Vážená paní Kulazska,

dostal jsem Váš dopis ohledně procesu stát versus Zündel a žádost o doporučení odborníka pro svědectví o popravách v „plynových komorách.“ Mám v této oblasti nějaké znalosti, takže Vám doporučuji kontaktovat pana Freda A. Leuchtera, 108 Bunker Hill Street, Boston, MA 02192. Jeho telefon domů je 617-322-0104. Pan Leuchter je inženýr se specializací na plynové komory a popravy v nich. Je to uznávaný specialista ve svém oboru a jediný poradce v USA, o kterém vím. Pokud Vám budu moci pomoci i do budoucna, neváhejte a kdykoliv se mi ozvěte.

Sincerely,

Bill M. Armontrout
Warden

Dodatek 8

Dopis Freda A. Leuchtera do Alpha analytických laboratoří ohledně vzorků z Osvětimi, Birkenau a Majdanku.

APPENDIX VIII

Fred A. Leuchter, Associates
231 Kennedy Drive
Unit #110
Boston MA 02148
617-322-0104

March 9, 1968

Alpha Analytical
200 Homer Street
Ashland, MA 01721

Vážení,

prosím Vás o analýzu 32 zaslaných vzorků. Ve všech jde o určení obsahu kyanidu, kromě vzorku #12, což je vzorový materiál.

Vzorek #32 je kontrolní vzorek. Je modře zabarvený. Ostatní vzorky by měly vykazovat stejné nebo vyšší koncentrace kyanidu.

Vzorek #12 je těsnicí materiál. Určete složení.

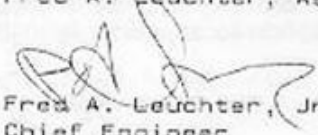
Vzorek #7 je usazenina. Určete obsah kyanidu.

Vzorky #1 až #11 a vzorky #13 až #32 jsou cihly, malta a usazeniny. Určete obsah kyanidu.

Výsledky budou použity před soudním tribunálem.

Všechny vzorky byly odebrány v chladných, vlhkých a stinných prostorách.

Prosím, dokončete analýzu v nejbližším možném termínu.

Very truly yours,
Fred A. Leuchter, Associates

Fred A. Leuchter, Jr.
Chief Engineer

Handwritten:
Vzorek 32
in 3/9/68
in Ashland

Dodatek 9

Certifikát chemické analýzy Alpha analytických laboratoří

36

APPENDIX IX

The Commonwealth of Massachusetts
Department of Environmental Quality Engineering
Lawrence Experiment Station

37 Shattuck Street, Lawrence, Massachusetts 01843

CERTIFICATION FOR CHEMICAL ANALYSIS OF WATERS

LABORATORY: MA086
Alpha Analytical Labs
200 Homer Ave.
Ashland, MA 01721

DATE: 03/15/88

EXPIRATION DATE: 09/15/88

DIRECTOR: Scott McLean
617) 881-3503

PRIMÁRNÍ PARAMETRY A KATEGORIE

PLNÁ CERTIFIKACE: Stopy kovů, fluoridu, tryhelometany, organické části, korozivní prvky, sodík.

PROZATÍMNÍ CERTIFIKACE: Pesticidy

SEKUNDÁRNÍ PARAMETRY A KATEGORIE

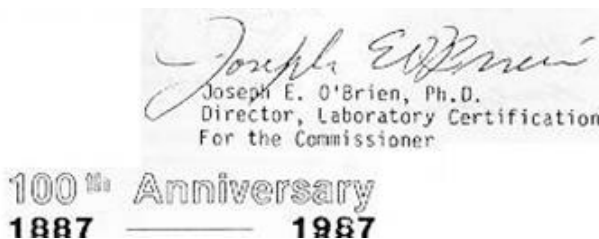
PLNÁ CERTIFIKACE: Kovy, minerály, živiny, PCB, pesticidy, těkavé halokarbony, kyanid, fenoly.

PROZATÍMNÍ CERTIFIKACE: V současnosti žádná

Oddělení biologického inženýrství v Massachusetts potvrzuje všechny výše uvedené výsledky.

Tento certifikát je nadřazen všem předchozím certifikátům vydaných touto laboratoří. Jiná osvědčení než toto autorizované nemají pro tento certifikát žádný dopad.

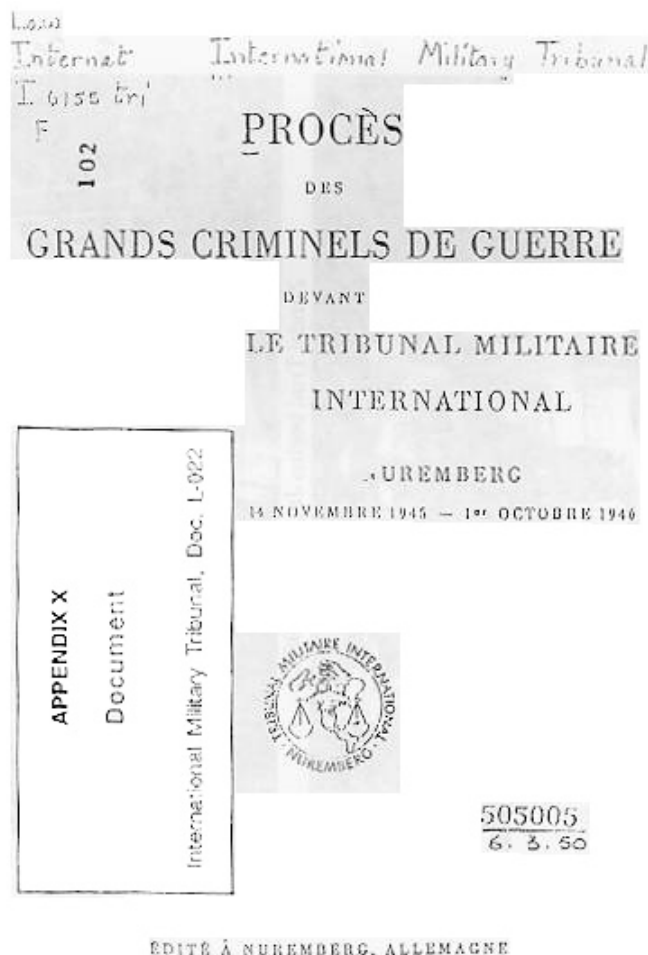
Originální certifikát, ne kopie, musí být vystaven na určeném místě. Certifikát podléhá schválení OGC.

Dodatek 10

Údaje soudů pro válečné zločiny předložené před mezinárodním válečným soudem v Norimberku.

Dokument L-022: Přibližný odhad počtu Židů zplynovaných v Birkenau mezi dubnem 1942 a dubnem 1944 (včetně zemí původu)

DOCUMENT L-022.

EXTRAITS DU RAPPORT PRÉSENTÉ EN NOVEMBRE 1944 PAR LE COMITÉ DES RÉFUGIÉS DE GUERRE, WASHINGTON D.C. SUR LES CAMPS D'EXTÉRMINATION (AUSCHWITZ ET BIRKENAU) AVEC UNE ESTIMATION DU NOMBRE DES JUIFS GAZÉS À BIRKENAU, D'AVRIL 1942 À AVRIL 1944. (COTE D'AUDIENCE USA-294.)

EXPLANATORY NOTE:

Offset printed copy; orig. in archives of U.S. State Dept.; report consists of two accounts of escaped concentration camp inmates—two young Slovakian Jews and a Polish major.

Executive Office of the President
War Refugee Board
Washington, D. C.

German Extermination Camps —
Auschwitz and Birkenau.
(page 33)

Careful estimate of the number of Jews gassed
in BIRKENAU between April, 1942 and April, 1944
(according to countries of origin).

Poland (transported by truck)	approximately	300,000
" " " " train)	"	600,000
Holland	"	100,000
Greece	"	45,000
France	"	150,000
Belgium	"	50,000
Germany	"	60,000
Yugoslavia, Italy and Norway	"	50,000
Lithuania	"	50,000
Bohemia, Moravia and Austria	"	30,000
Slovakia	"	30,000
Various camps for foreign Jews in Poland ..	"	300,000
		approximately 1,765,000

Poznámka překladatele

Leuchterova zpráva byla zlomovým dokumentem, který revizionizmu holocaustu přinesl nový náboj. Dnes můžeme revizionismus dělit na období před Leuchterem a po něm. Tato zpráva byla totiž prvním dokumentem, který byl postaven na čistě technických základech. Od vydání Leuchterovy zprávy se revizionismus orientuje na chemicko-technické analýzy takzvaných plynových komor nejen jako na nezbytnou součást výzkumu, ale jako na jeho základní faktor a podstatu ukončení mýtu holocaustu. Hlavní a největší význam Leuchterovy zprávy spočívá právě v tomto faktu. Na druhou stranu je třeba říci, že ačkoliv je její relevantní - tedy chemická - část nezvratná, některé Leuchterovy výpočty a závěry nejsou správné (přecenil například nebezpečí výbuchu a podcenil množství možných kremací) a později byly dalšími revizionisty korigovány. Lze tedy říci, že Leuchterova zpráva je překonaná. Její zveřejnění však pokládáme v rámci umožnění uceleného pohledu na vývoj revizionizmu za nezbytné.

Translation © Pavel Fabian, 2005

<http://www.vzdelavaci-institut.com>